

Quyển. V - Quyển. VI
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đấng Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sáng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thâu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đấng Phật đấng Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dâng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dâng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dâng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào trinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiền yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỳ Nguyên Di Lạc hiền yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.
*****

Phụ Nữ Tâm Kinh

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đến chùng đó ngư gia không còn đánh bắt
Thật ngỡ ngang Trời đất ân bang
Cá từng bày ca hát vui bàn
Phát ngôn luận tiếng người thông đạt.

Thông hiểu nhau hết cảnh sát sinh
Biển đẹp xinh bao cá lớn luyện hình

Thành thần biến canh coi vùng hải phận.

Còn trên đất đôi giống trong thú vật
Người ăn chay nên tiết giống trâu bò
Đôi vạn hình cho chúng nó tự do
Chim cũng đôi nói tiếng người thông thả.

Vào đất thượng vạn linh không còn khổ
Còn thảo nguyên mộc trở trái lành
Ăn vô thời bổ dưỡng hóa sanh
Người thức ngộ tự nhiên dưỡng đạo.

Đêm thanh tú khí lành không gió bão
Có mưa mây trong tao nhã hòa hài
Vào trong rừng trên núi thấy vui say
Nhìn dị thảo thú linh đồng ca hát.

Người có thèm không còn lòng đói khát
Không nở tay giết kẻ van xin
Đất sinh ra thượng thổ thái bình
Người thọ lộc hồi sinh tâm trí huệ.

Tiên Phật xuống giúp Đạo Trời Thượng Đế

Khách đến thăm không chịu đi về
Xin Đức Nhân Di Lạc Đại Bồ Đề
Được ở lại học kinh thơ uyên bác.

Phật Di Lạc mở tấm lòng Bồ Tát
Đất sanh tình người biết sống khai ân
Trong đất Phật trường sanh không bệnh yếu.

Đến thời kỳ người tu tâm linh diệu
Đất thuần dương phát bảy sắc quang.
Đất phát dương thành Phật Địa Đàng
Mới hiện thật Niết Bàn tại thế.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Giàu tới tột không còn ai khinh rẻ
Sang tới lành sang đạt trí linh
Phật Quang Phong cho tất cả nhân sinh
Thông thiên lộ tự mình đi du lịch.

Ba sáu cửa Thiên Can mở ngã

Chiếu vào trong Vũ Trụ Địa Đàng
Nghinh đón hàng đấng đạo Tiên quang
Vào Trời lớn thăm coi thông suốt.

Nay Thiên định ta không trao chuốt
Đất thượng phong nhân loại thượng hình
Trời dạy ta lộ thượng cảnh anh minh
Cho nhân loại tỉnh tu theo kịp lúc.

Đồ Thiên định dòng đời như uốn khúc
Khúc quanh co khúc đổi địa hình
Hết kỳ ba thay đổi thể điền kinh
Nên mới phát đạo binh ra tận diệt.

Cơ Tạo Hóa nhiệm màu sao thấy biết
Máy Vô Vi di chuyển mãi không dừng
Nhân tự xung tự xẹp xuống bao lần
Chân chánh thật vàng cao không đổi trí.

Đất đổi thể Trời thay bầu phong thủy
Người đổi tâm thiên địa lại đổi hình
Hễ đất âm sanh bão lụt chiến tranh
Còn dương đổi hòa bình trong cao quý.

Người đi học mới ra kinh ứng thí
Đậu hay không nhờ giám khảo tiến trình
Cuộc Phong Thần sao thoát khỏi đao binh
Không tai kiếp ai thai sanh đời mới.

Con ngựa hay chỉ thấy đường chạy tới
Đến tận cùng mới thấy đất cao sang
Chỗ giống dân thứ bảy Hồng Bàng
Vào thượng thổ cao sang trong thể trí.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn hạ giới Địa Tiên tranh vô kể
Thiên ma giành Địa quý diệt tru
Còn Địa Tiên theo kim sát khung phù
Tranh cho được vùi chôn thây thiên hạ.

Ba khối đó ba ngàn năm không trả
Mượn kỳ ba để độ sức tranh tài
Khắp bầu Trời đạn nổ tên bay

Đòi để triệt trả vay để tận.

Khôn cũng chết cho tiêu uất hận
Đại cũng theo sân hận được chìm
Đã bao kỳ quả đất thay tim
Nay đến lúc đất chìm biển nổi.

Cơ sát phạt không can không đổi
Cũng không ai sám hối cho ai
Thượng Đế truyền Tiên Phật bó tay
Ngồi tu tịnh coi khán đài võ sĩ.

Cảnh Địa Tiên đấu phép thi tài
Thắng hay thua trong Ngũ Giáo trả vay
Thành hay bại đến ngày tàn sẽ biết.

Ngũ hành tận ngũ châu tận diệt
Khắc chế nhau tru diệt nhân loài
Dưới thấp kia địa phủ âm phần
Đồng tung nổ mười tám tầng vô đạo.

Khí dương đôi ba dải Ngân Hà khảo đảo
Đôi chủ nhân tiệt các khối tà thần

Đôi ba ngàn tinh tượng khảo nhân
Cho tung nổ tiết nhân trong Vũ Trụ.

Thần Tiên ác Ngọc Hoàng cho giũ sỏ
Còn thần thông theo thiên số thâu về
Ngũ lôi phong đánh nát các hồn mê
Ngũ lôi hỏa thiêu ra thành tro bụi.

Mười tử linh hồn dứt tuổi vô tên
Hồn xác tiêu thành rong cỏ phiêu diêu
Vô ngôn ngữ và vô tông hiệu biết.

Cơ đến tận thì cơ phải diệt
Ác đến cùng ác triệt hại nhau
Đời văn minh sao còn đổ máu đào
Khoa học giỏi sao tranh nhau để chết.

Phật không cứu vì Ngọc Hoàng có lệnh
Thánh không ra sợ ý chỉ của Trời
Ba ngàn ngôi theo Phật nghĩ xả hơi
Không ai dám mở lời đi cứu thế.

Đề Hậu Thiên khắc chế trọn quyền

Theo kim ngân tiêu diệt kim tiền
Diệt cho sạch không phiền Thượng Giới
Có diệt sạch mới lập đời trở lại.

Muốn cất nhà phải dọn sạch các đồ dơ
Hít khí lành phải đánh sạch khí ô
Diệt tà khí Tiên gia thanh thản.

Còn lộn lạo biết đâu là vàng đá
Lửa thật vàng cao lọc mới ra hình
Trong bầu Trời phát khởi tam tinh
Đổi ba Dải Ngân Hà trong một lúc.

Bình muốn sạch phải đem ra ngâm súc
Người muốn thanh phải gội rửa tâm trần
Địa Cầu thay bầu khí quyển phát năng
Lập thượng cảnh thái bình phong nhân loại.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lấy ngũ ngươn luận theo lý sanh sát của ngũ hành, để phụ nữ thấy rõ đường thần kinh trong Vũ Trụ.

Học để biết Trời đất và mỗi chu kỳ sanh sát, học để hiểu mình đang đứng một vị trí nào, vị trí thanh cao hay trọng trọc trần dẫu bề,

Thiện bất minh thiện chết chìm trong trần thế, thiện di minh biết tu thế chế lọc thần minh.

Vật nuôi thân trí tuệ nuôi sống đạo trong mình, làm sao biết tận dụng thủy chung tình lý.

Mỗi đời sống nối nhau theo một phương vị
Nhân bất nhân đấu trí triệu ức người
An chính mình biết đủ tạo niềm vui
Biết sao đủ bao nhiêu lần mới đủ.

Tâm bất cập lấy bình tâm khuyển nhủ
Trí bất lành lấy quảng đại để tha nhân
Lòng bất an biết thanh lọc lại chính thần
Tâm tác loạn ngồi định tâm hóa giải.

Việc phải tốt tự lộn qua mặt trái
Việc trái sai biết tu sửa thì hòa

Làm con người theo kiếp số tề gia
Thân phụ nữ tu thanh tự nhiên chính.

Vào xã hội lập ra nền chung đỉnh
Việc nhỏ tròn việc lớn tự tròn vo
Bánh xe tròn chạy qua khúc quanh co
Tình tròn đẹp lời phát thanh diệu mát.

Người thông minh đừng để thông minh gạt
Trí càng cao lập thượng đức chí nhân
Giữa thật thà và giữa trí tuệ cao tăng
Đem ráp lại cân bằng thành trí tuệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nhiều bệnh lạ bốc thuốc hay không phải dễ
Đừng bó tay trong con bệnh ngặt nghèo
Khó sanh khôn khéo lý tìm theo
Chuẩn mạch lý ra toa cho chính xác.

Vào xã hội biết bao người lường gạt

Bình tâm trần để phát triển tiềm năng
Ngồi xét suy cho rõ chỗ cao tầng
Rồi đáp ứng tạo nhân cho xứng lễ.

Họ xảo trí trong tình đời tự kệ
Kệ nó đi nhân quả tự nó gây
Không vào sòng đâu có thua lây
Mình an vị không gây đời oan nghiệt.

Thua là thiệt nhờ thua ta minh triết
Thắng mà gây thắng giận sẽ thành thua
Mạnh như thần không dám trái luật Vua
Cao nhân hữu cao nhân tắc trị.

Phụ nữ biết vào trong bình tĩnh lý
Bước ra ngoài an vị được tứ phương
Phát ngôn khai diệu pháp ở thương trường
Giàu nội tướng an tâm người quân tử.

Nhu thắng cương mỗi lời ra biết thủ
Đạo diệu chung tắc hữu thị hiềm
Nhược thắng cường diệu ý ở con tim
Tình thắng lý nhờ trung trinh tỏ sáng.

Kể chuyện vui khi tình đời thấy chán
Hát lời hay khi gặp lại bạn chi tình
Đức dĩ hòa mới sử dụng thông minh
N như hoa trở trong tiếng cười phát xạ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đời ngang trái tại ta tìm cảnh lạ
Không thuộc đường nên bị bí lối quanh co
Muốn qua sông nhờ chú lái đò
Chưa quen lối nhờ người đưa tới bến.

Phiền với muợn giết người đi thi triển
Lòng bất an tên bắn lạc tứ phương
Mỗi việc làm đều sắp mỗi chủ trương
Mực thước đủ đường tên bắn trúng.

Đạo tại gia phải có đường áp dụng
Công thức xài phải đúng không sai
Dạy con nhà phân biệt gái trai

Cho chính đạo lời ngay ban xuống.

Lúc dạy con nghiêm mình không được giỡn
Cũng chẳng cười trong lúc giáo khuyên
Con cảm thông lời Mẹ răn truyền
Điều thuận lý thì an gia đạo.

Đừng rày con nói mày ăn tổn gạo
Tao nuôi mày xui xẻo tới gia trung
Rồi nói điên nói nhảm nói khùng
Con không phục thất nhân thành gian đảng.

Mỗi việc sống như trồng cây căn bản
Nhờ sắp hình mộc đứng thành hàng
Người nhìn vào thấy nó cao sang
Nhờ phụ nữ biết an gia giáo.

Mẹ chí thượng Mẹ cao công bằng đạo
Con chí hiền thuận thảo gia trung
Mỗi tư gia đều có đạo tự mừng
Bầu quả đất thủy chung toàn giác.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Dạy lễ kính dùng lời Phật truyền đạt
Còn căn cao nghe được mở lương tri
Trí huệ khai nó biết sống tư nghi
Thành một bậc tài hoa trong xã hội.

Đạo là đường chí nhân không lừa dối
Tâm vào trong như trăng sáng hiển hình
Đạo cao siêu thức sống đạt quân bình
Tình bà Mẹ là gương chung gia tộc.

Cây trồng xuống mọc hạt từ trong đất
Mẹ sanh con như thảo mộc tạc hình
Bầu thủy triều thai nghén mọi nguyên linh
Con khôn lớn nhờ đức linh của Mẹ.

Công nuôi nấng thời gian sữa ngọt
Từ thơ sinh cho tới vóc thai hình
Lúc mọc răng đau ốm tuổi thơ sinh
Bà Mẹ đã sẻ chia bao tâm lý.

Nay khôn lớn con trưởng thành tế thể
Thân của con là huyết mạch Mẹ trao
Máu của con do Cha Mẹ kết thai bào
Tình và lý do âm dương chuyển hóa.

Con thành danh người Mẹ hiền khôn tả
Con thành tài bà Mẹ thật an tâm
Con thành nhân Mẹ đây đã mừng thầm
Con thành đạo Mẹ vô cùng hạnh phúc.

Từng làm Mẹ đã dứt lời tri túc
Nhịn nhục tròn để nuôi dạy cho con
Con thành nhân nhớ chữ hiếu tinh thần
Khi làm Mẹ phải đức nhân như bà Mẹ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đánh cờ không tranh hơn chỉ để giải trí, vào
khách sạn an nghỉ mỗi nhọc của khách đi đường,
uống ly rượu để thưởng công vui ngày đoàn tụ,

coi hát để viết âm luật văn thơ phú. Hoan hỷ không phạm vào tứ cấm của đạo gia.

Họa đến dù biết thiên cơ vẫn không thể tránh, phước đến dù ở đâu cũng phải nhận. Chỉ có cách tùy duyên hóa giải nhân duyên.

Nhân ở nam nữ là nhân duyên, nhân trong đời sống là nhân quả. Vì con nợ trong nhân duyên và nhân quả, ta mới còn làm thân phụ nữ để trả.

Sanh có số mạng không nên trách Cha Mẹ, tử có định số dương thọ yếu không trách số phận.

Khó khổ nghịch cảnh để trả oán kiếp từ xưa, tự diệt mình còn phạm thêm tội bất nhân.

Khổ không than để luyện dũng có thân hữu khổ, nhọc không trách để luyện từ bi có hoá giải oan gia.

Bệnh không sợ kẻ vượt tứ khổ làm người.

Muốn truy mệnh số nhập định truy ra, muốn biết nguồn gốc phát huệ thấy biết, muốn hiểu thời kỳ tự mở máy thiên cơ.

***

Hữu thủy vô chung,

Hữu thủy toàn chung.

Thiên sanh nhân hà nhân vô lộc,
Địa sanh thảo mộc hà thảo mộc vô căn.

Hữu sắc tướng mê tâm người phụ nữ.
Vô sắc thanh tâm tự biết hóa hình.
Hữu sắc cầu theo sắc tướng âm thanh,
Vô vi tịnh điền kinh khai trí diệu.

Bình tâm phát không sợ nhân hàm tiểu,
Tâm phát sinh thanh diệu trí Bồ Đề,
Sống trong đời vượt biển đục sông mê,
Tâm minh giải vô vi khai diệu lý.

***

Tùy thời biến dịch,
Tùy ngộ an nhi.

Diệt phàm tâm hiểu rõ cảnh huyền vi,
Vào bờ giác phát thi ca đạo đức.

Mỗi người phụ nữ có một chơn tâm, nó mỹ cảm như dòng suối lành trong ngọt, vào trong nó

phát sự thanh cao không bỏ sót, tích tụ khí lành như thuần nhất trí thanh.

Cái hiểu của nó như viên mãn sự trong lành,
Cái thanh của nó như trung trinh thanh nhã.

Khi nó hiện ra như khe màu độ lượng vô biên, nó bình tâm như ngồi thiền giác vô quái ngại. Tự tánh có một chơn mạng nên gọi thuyền quyên.

“Thanh tú và mẫn mà khai thông mỗi quả cảm, thanh lịch như biết tự huyền hóa giới siêu nhiên.

Nó thông đạt chánh nhân như huệ mạng Kim Thiên, bình sức sống trong vô tư tự tại.

Nó khôn đến tự nhiên như trẻ thơ trở lại, nó quờn đồng trong tánh giác linh thông.

Trời lớn gọi nó là Đạo Tiên Thiên nhất khí, người gọi nó trong mỹ cảm chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nó sống trong trần biết huyền bí pháp nhân, như Tiên Nữ có sắc hình nhưng không vướng bận. Nó vô tư nên vào đời rèn trong cay đắng, khổ ải vô cùng nó trinh trắng tự do.

Tha để đạt nó tha không ngần ngại, thứ để an nó thứ mọi quả hình.

Học để văn minh đức học tự tại, hiểu để cao thượng cảm ứng biết đo lường.

Như đại bàng cánh lớn học du phương, tâm quan cảnh thấu Trời cao biển rộng. Như người gánh nước thiếu thì cần đủ để tự nhiên.

Trong tâm thiên quán độ học lộ thiên, ngoài quán tánh trao thanh cho ngọc sáng,

Vật cao giá nhờ hiếm tâm có hạng, nhân cao tài biết tỏ rạng chí nhân.

Hồi quang tâm liễu ngộ các lối trần,
An bản tánh tự luyện thân giải thoát.

***

Xa tranh đoạt để an thân,
Lánh phồn vinh để tĩnh đạo.

Cây đèn sáng lên chỉ tự bóng tối bên dưới,
cây đèn trên sáng xuống trị bóng tối ở bên trên.

Thấp hay cao phương vị nào cũng nhờ tự trị, có bình trị được lòng mình định lý siêu quang.

Có những lời nói khi nói mọi việc hóa cảm. có những lời không nói tự nó cũng biết hóa cảm.

Chưa mục thước nói để mục thước, bằng mục thước rồi không nói cũng mục thước.

Có những sự lộ tính tâm trong nhập định, không nói nhưng lại thanh lòng phát huệ tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kinh Vô Tự thanh thiên không lời mở trí, an mệnh với cảm ứng tự hội trí tuệ cao minh.

Học được cái học thiên nhiên trong vĩ đại, chỉ có định thần mới thật phản bản hồi nguyên.

Thấy bỏ đó sắc tức thị không, không cần tri ngộ, biết bỏ đó không tức thị sắc; diệu giải tự nhiên.

Trong lặng thình mới ngộ bạch nguyệt thanh thiên, Trăng thị hiện mây đen rồi tan biến.

Lộ quang cảnh như nhìn vào trong kiếng,
Soi đến đâu tỏ đó thật diệu huyền,
Trong lặng thính khởi thủy một thiên tình,
Trong vô tự chiếu lung linh huyền vũ.

Thanh tâm hội đủ,
Tịnh tánh lộ bài.
Nước Trời thanh phụ nữ nhẹ rông mây,
Trong vô tướng nhẹ gót hài trí tuệ.

***

Đêm thanh bày bóng thố,
Nguyệt rạng hiệp vàng ô.

Vui với lòng tiếp nhận khí Hư Vô,
Qua lưỡng cực âm dương phùng tao ngộ,
Nhập định được không cần bày binh sắp số,
Thần an bình sở sanh tử tự dứt tiêu.

Niệm đề ngộ, ngộ rồi vô biệt niệm,
Tu đề chơn chơn ngộ tự thanh tu.
Luyện chánh thần phát huệ đề công phu,
An chánh định thanh trong nhập thất.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Chấp tướng pháp nội kinh theo duy vật,
Không tướng lành theo nội lý vô vi.

***

Hữu đặc trí vĩ nhân cộng tri,
Bất đặc trí độc hành kỳ đạo.

Luyện tâm trong biển khổ để thật ngộ chơn
tâm, luyện trí trong loạn đời để giải tiến tâm
thanh.

***

Đồng tâm tương ứng,
Đồng khí tương cầu.

Tịnh ứng tâm cho chơn lý thêm màu,
Huyền giải thức thức thấu nguồn chất xám.

Bầu quả đất có in hình kim hai tám,
Ráp nhau thành nhất khảm thông thiên,

Thuận thiên thời thấu khí hạo nhiên,
Đắc địa lợi kim thiên qua đũa rước.

Giải thật thoát mới vào trong cội phước,
Sức học nào cũng có diệu được phù linh,
Núi cao thiên có thể ứng vô hình,
Tâm đắc tịnh thần minh khai chánh giác.

Đạo hữu tướng truyền nhân qua y bát,
Đạo vô vi y đức phát thần minh.

***

Linh bất linh tại ngã,
Ngã bất ngã vô thính.

Bình tĩnh thần khai ngũ đức chánh kinh,
An nội tướng tâm linh bày chánh kiến,
Thông phát diệu diệu trong từ đạt,
Nguồn nước thanh tự mát ra ngoài.

Bộ đầu ta lớn nhỏ tự ta soi,
Chứa mây tối hay chứa ngôi thần phát huệ.
Ta là chủ thần linh ta xuất thế.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Học để nhân hay để phát tài hòa,
Tịnh tâm trần y đức tự tròn vo,
Vui tự tại biết vào lò nhập định.

***

Thần đầy bốt ngủ,
Khí đầy biếng ăn,
Tinh đầy biếng dục.

Ba thể đầy tịnh thông tri túc thường túc,
Dục đời an dục tiến cõi đại từ quang,
An thất tình thất chơn hiện bảy sắc quang,
An ngũ giới phát nhân trong ngũ đức.

Đạo phát huệ đạo hiển thần thành lực,
Mỗi cực an đều có cực thuần âm,
Bình chánh lòng tu sửa chỗ tam tâm,
An chánh định siêu tầm chơn cơ ngẫu.

Dương chánh tý âm phát trong giờ dậu,
Thường thông thiên hội nhập phúc điền,
Nhìn bầu Trời Tiên Hậu Tiên Thiên,
Như kết khí Kim Thiên qua Bửu Ngạn.

Khi phát huệ tương hình ô hai tám,
Lưỡng cực đồng nhất lý ráp vào nhau,
Như Mẹ hiền tới thời điểm thai bầu,
An dưỡng khí cho thánh thai lớn mạnh.

Nhìn đời không nội thông khai chánh hạnh,
Lòng an nhiên để tiếp khí nuôi thần,
Một ngàn ngày tu tịnh hóa kim nhân,
Thường vào thất hóa thân trong Thái Cực.

Tâm thanh tịnh dưỡng thai cho linh thức,
Bậc Mẹ hiền sanh được bậc thanh thiên,
Như rồng thanh hiệp phụng khí triều nguyên
Là đặc pháp Thần Tiên sanh kim lộ.

***

Ta Bà khở ta bà vô khở,
Kim thiên thông đặc lộ sanh kim.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phụ nữ khai binh lý bình quyền,
Kim đắc bảo Kim Liên tọa vị.

Có người hỏi ta luyện gì trong thể trí,
Ta trả lời rằng “trí độ luyện Kim thân,”
Sanh được mình mới thực đạo chí nhân,
Cầu xin mãi phàm nhân trong đọa lạc.

Đạo không phải thi ca và uyên bát,
Đạo là đường giải thoát tự tâm thanh.
Hai đội cầu tranh thắng ở trái banh,
Âm dương trưởng nhờ sanh ta trong trí tuệ.

Điểm Linh Châu thai sinh học tiên lễ.
Lễ là đường tế thể biết vạn chơn,
Biết đạo gia dùng lễ để kính nhường,
An người dưới biết nhu cương đáp lễ.

Vua kính Thiên hằng năm ra cúng tế,

Thần tận trung là lễ kính sơn hà,
Bậc trọng nhân khiêm chánh lễ an hòa,
Vua trọng sĩ lễ Vua bàn lương sách.

Bậc lương tướng lễ qua gìn quốc mạch,
Hàng công hầu dùng lễ để ban phong,
Hàng thi nhân dùng lễ để tỏ lòng,
Bậc Nguyên Sói thượng quốc kỳ tế lễ.

Hồn định quốc dương ngọn cờ tế thế,
Đạo nhà an nhờ giữ lễ an gia,
Con hiếu hiền giữ lễ kính Mẹ Cha,
Chồng vợ thảo lời ra thường giữ lễ.

Lễ là đường bậc dương nhân là lễ,
Lễ là ân trong thượng các quan hầu,
Lễ là tiên phong bảng hòa khí năm châu,
Lễ là đức đi đầu trong thiên địa.

“Người đắc đạo nghiêng mình trước Thượng Đế, nhận hồng ân trong nghi lễ Tiên gia.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Lễ khiêm cung phát nhu ái hiệp hòa,
Nhân giữ lễ phát lời ra cao quý.

Cách ngôn bình lý
Thủ lễ cao minh.

Nhượng lời thô giữ lễ để thái bình,
Tranh cao thấp lễ trung dung thanh giải.

Tiên giữ lễ Trời tiêm bình tứ hải,
Nhịn người hung tức lễ kính dân mình,
Thà không lời giữ lễ để minh chung,
Nhân vô địch vô tranh đại lễ.

Sống đại đồng bình đẳng để chiêu an,
Từ nhân sanh cho tới cảnh Niết Bàn,
Tiên học lễ để cao sang đạo đức.

***

Thiên binh thần tướng lễ trước binh sau:
Phụ nữ hành lễ để thanh cao,

Sắc hữu lễ thanh trong bạch tuyết,
Nhờ giữ lễ phơi bày nhân thanh khuyết,
Trong nội an giữ lễ chánh hòa.

Cẩn thận ngôn lời giữ lễ phát ra,
Hàng phụ nữ như kỳ hoa phát xạ.

***

Hữu lễ tự thanh nhã,
Hữu xạ tự nhiên hương.

Vào vườn hoa ai cũng nhận được mùi thơm,
Cao quý thể biết gieo nhân trong lễ kính,
Tiên hay tục chính do mình quyết định,
Trăng tròn thanh thơ vịnh tự biên ra.

Khí thuần âm phát nhu diệu ôn hòa,
Người lễ kính làm người ta cung kính.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lễ phải có để văn chương tao nhã,

Cao thanh đời vàng đá biết thanh cao,
Trên chí thanh lễ kính đón anh hào,
Tình chí trọng lễ trao lòng trung tín.

Bạc tài hoa lễ kính để tâm an,
Lễ là nhân cho phụ nữ ra đàn,
Càng tao nhã đoan trang trong tao nhã.

Lời thủ thể nhân thường thanh cao cả,
Nhu thắng cương lễ đã thắng anh hùng,
Đất nhường Trời nên phong thủy trung dung
Trời nhường đất nên không sáng trong đêm
vắng.

Mây nhường biển nên mà xanh tinh tấn,
Muốn lên cao biết nhường khí đưa đường,
Núi nhường mây nên đứng thẳng an sơn,
Tình nhường lý cho thủy chung trọn vẹn.

Nước đại lễ bạc chí nhân không chinh chiến,
Biển chiến tranh thành sách lược thái bình,
Mỗi con người biết đạo lý sinh tồn,
Nhân trọng lễ giao tình thay nhật nguyệt.

Trên yêu dân lễ kính luật công bằng,
Chín tầng Trời nhìn tinh tú sáng giăng,
Nhờ giữ lễ nghiêm thân châu Thượng Đế.

Dù đi đứng bốn mùa trong khuôn thể,
Lực tự nhiên cho tinh tượng lễ nhau,
Khí đồng thanh yêu trường cửu thanh cao,
Đạo đồng đức hòa giao trong tám tiết.

Học lễ kính dạy con người thông hiểu biết,
Thượng kính nhau thấu triết đạo làm nhân,
Khi hạ sanh Cha Mẹ tạo tám thân,
Nhờ giữ lễ chánh nhân khai minh triết.

Yêu nhờ quý lễ phơi bày trong tinh khuyết,
Lòng thủy chung cũng nhờ lễ giữ mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Quốc gia sang nhờ giữ lễ văn minh,

Nhà phát hạnh một gia đình hiếu đễ.

***

Nhường người tế thể
Nhịn đễ trung hòa.

Học quốc nghi kính quốc thể của đại gia,
Trò vô lễ thần sư nào muốn giáo,
Không học lễ biến nhân thành tàn bạo,
Bậc thông minh thành trí xảo hại nhau.

Đất công bình lòng nhân thấp mãi dào,
Sâu vực thăm chôn nhau vì vô lễ,
Bậc khanh tướng đạo chí nhân tế thể,
Là thay Vua đại diện một quốc gia.

Nghị thông thành lời phát lễ chẳng hòa,
Là chôn sống một quốc gia lễ kính.

Tiên giáo lễ phát ra lời nghiêm chánh,
Hậu văn chương đối lược tường thông,
Đại diện Vua quốc thể kính trong lòng,
Cao kính quốc hàng thông minh giao tế.

Đến nước bạn họ hành binh thi lễ,
Ta nghiêng mình thi lễ để tham quan,
Lời công minh giao hảo được khái hoàn,
Nhường nhau lễ tân trang tình hữu nghị.

Mục thước đúng lân bang đồng hoan hỷ,
Tình người cao mới vẹn thủy toàn chung,
Lễ nghiêng mình dứt chinh chiến oai hùng,
Cao công trận tình dân như tiêu diệt.

Lễ đến trước đạo chi dân làm mục thước,
Bảo vệ mình nên binh lược bàn qua,
Nếu thật trong có bảo kiếm định sơn hà,
Cần chi phải phá thành đê ấu đả.

Võ đến tốt võ phu đi tàn phá,
Còn võ hiền mới tranh bá đồ vương,
Bậc trung thần lương tướng biết lễ nhường,
Vì định quốc không tranh thương cá thể.

Trung đã rớt thủy đầu chung tế thể,
Nước không dân quốc lễ mấy ai dùng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Trời không đất thủy chung chi nhân loại,
Sức vạn quân người tài làm tướng sói,
Quân bắt nhân sao tránh khỏi tương tàn,
Trên thượng không kính lễ để an bang,
Thành đạo tặc khái hoàn trong việc tử.

Dương chi đạo quốc gia đều lập sử,
Lưu danh trần tồn trữ mấy ngàn năm,
Sống trên đời thiên lý đạo với tâm,
Bằng vô lễ nhân tâm chi học hỏi.

Kim đa xảo xảo kim ra phòng thối,
Vì lưỡng kim biến thành kiếm vô tình,
Lạnh lòng nhân chặt đứt lễ cao minh,
Quên đại lễ Trời Háo Sinh cho tất cả.

Bậc đại vương lễ chư hầu theo phò bá.
Nhân chi sơ tánh bản thiện thái bình,
Vật chia đồng không bàn đến chiến chinh,

Tình ban đủ để tồn sinh nhân loại.

Vương Đạo sáng mây thần che ánh chói,
Vào đêm thanh tịnh tú rọi an nhàn,
Mỗi chu kỳ thành lễ kính ban qua,
Thanh lòng nước thanh ra trong biển lớn.

Nước thanh quý đưa qua nhiều thuyền lớn,
Phong thủy thanh khách tâm đến văn
chương,
Mây hữu tình thường tụ khí cao sơn,
Người lễ kính khai thần kinh quốc mạch.

Viên Minh Châu Mẹ châu là nguồn thật,
Người biết xây cục gạch dựng nên nhà,
Viên Linh Châu nhờ mẹ thật sanh ra,
Ta cao quý Mẹ Việt Nam ta là tất cả.

Vàng cao quý sanh ra trong đất đá,
Ta trưởng thành nhờ quốc thể sanh ra,
Đạo làm con muốn báo hiếu tề gia,
Đâu giám thất lễ nghi trong thiên hạ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vàng đủ tuổi tự nhiên vàng cao giá,
Nhân chi nhân cho thiên hạ thái bình,
Mặt nước bình hải tộc sống sinh tồn,
Thanh mặt nước thủy gương soi nhật nguyệt

Tài không lễ cao nhân không đón tiếp,
Lễ không nhân theo sao kịp chí nhân,
Ngọn cờ cao lễ kính bậc vì quốc vong thân,
Người minh đạo cao nhân thường lễ kính.

Lễ biết an an định một quốc gia,
Không tranh công dưỡng lễ được ái hà,
Quân chi phụ thần hiếu dân từ mẫu,
Người tu dưỡng biết khử trừ tật xấu,
Mình biết hành nghi lễ của bản thân.

Nước thái bình dân hành lễ để chí nhân,
Giao hảo quốc đạo chi nhân nhờ lễ.

***

Tâm bình bình hậu thế,
Lễ kính đạo an dân.

Dân kính tinh lễ kính bậc công thần,
Minh học sĩ lễ minh kinh học sử.

Người phụ nữ biết khoan dung tha thứ,
Lễ biết nhường cách xử thế khoan thai,
Trong nhà thanh gia tướng biết chỉ bày,
Trên minh thị dưới chung xây gia thế.

Mẹ hạ mình dùng nghi lễ dạy con,
Trong châu sa có nhất điểm chơn hơn,
Mẹ cao quý sanh con thành cao quý.

Nhà dạy lễ con khôn ban thuần túy
Khi trưởng thành dùng lễ giữ quốc gia,
Thánh Nhân xưa dụng lễ dạy nhân hoà,
Đời nay lễ để văn minh cao thượng.

Con đủ lễ thấy người già kính nhường,
Giữa bạn bè biết giữ lễ thi ân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Trên kính Vua cho xứng lễ quân thần,
Dưới hiếu đễ cho vạn dân kính phục,
Nước giữ lễ học sĩ thường tri túc,
Dạy nhân tài giúp sức đạo tề gia.

Thanh tự thanh trong mát nước nhà,
Bình lễ học bình ra người thiên hạ.

Bậc tài trí muốn cho dân an dạ,
Làm cho tròn an thịnh quốc gia,

Luật vô tư khai sáng nước non nhà,
Vô tranh lộc mới là hàng đại lễ,
Đại diện Trời khai lòng nhân tế thế,
Đại diện dân không thể để nước nghèo.

Luật chi dân cho thiên hạ làm theo,
Xây dựng quốc cho hưng kim phồn thịnh,
Dân ấm no tất nhiên dân phát định,

Nhà giàu sang biết hưng chánh gia đình.

Con nhà giàu biết học lễ để văn minh,
Cao phẩm cách thái bình trong trăm họ.

***

Thiên văn sắp số,
Địa lý bày binh.
Lễ kính hoá hình,
Nhân trung đặc ngộ.

Nước thiếu lễ tự do trong thách đồ,
Người bất nhân cảnh khổ diễn ra hoài,
Diệt lòng nhân để hưng thịnh kinh tài,
Tài tranh đoạt trả vay trong vô lễ.

***

Đắc nhân tinh thể,
Kính lễ hoà thân.

Đạo vợ chồng thiếu lễ phải ly nhân,
Huống chi cảnh quốc dân một nước.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Người phụ nữ đối nhân trung mình trước,
Người thấy hay nên theo lễ đê hoà,
Trồng vườn hoa ai cũng muốn thơm tho,
Hoa đức hạnh thơm cho hàng phụ nữ.

***

Việc lớn hoá nhỏ,
Việc nhỏ hoá thành không.

Điềm đạm tu gia chánh được an lòng,
Biết giữ lễ vào trong gia đạo.

Nhân Của Hàng Phụ Nữ: Còn phụ nữ đem chữ nhân của mình vào mỗi vị trí để cư xử nhân và tình mệnh lý thần kinh.

Chồng làm quan, vợ là phu nhân, quân chi đạo, quan minh trung như phụ mẫu,

Kính Vua ngay chính lòng nhân, nghe Vua minh thị.

Lực chi dân phải học thuộc để ban truyền, lập chữ cung nhân thượng giáo phải biết làm nên, tròn bổn phận là tròn trung hiếu nghĩa.

Chồng trung can vợ giúp chồng an bốn phận, xét lý nhân tình mỗi cái thấy biết khai mình.

Trái và phải, đúng và sai cho hạng thường tình, tà chánh chỉ cho hạng võ phu trường thống.

Xét một sự việc phải dùng nhân trong mọi góc cạnh.

Người phải thấy phải trong cái phải có che lấp việc trái, trong cái trái có ẩn kín việc phải đấu tranh.

Mỗi góc độ ta nhìn phải tìm xét tình và lý, nhưng luật pháp và thượng hình ta phải nghiêm minh.

Chánh vì họ phù theo thời cơ của một góc cạnh, thắng để bá quyền hay thắng để chí nhân. Tà là phương châm của những người cô thế,

Tiếng nói thất thời không có trọng lượng để đấu tranh, và tìm hiểu những bậc vô tranh thấu tình đạt lý, để xử thế theo một chữ nhân “không xử chữ bất nhân.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Thiện hay ác mỗi góc cạnh đều trói buộc với nhau, ta phải phát tiềm năng trí tuệ cho tỉnh thể để bậc thượng nhân tình lý luật phân minh.

Xét cho một sự việc sai trong quyết đoán, quốc gia lại mất một bậc hiền tài. Cho nên phụ nữ giúp chồng trong nhân thượng, cũng là người phụ tướng phò trợ quân gia. Lấy nước đạo làm nhà để cho mình và chồng hưng tổ quốc.

Quốc gia tương hưng phù trợ hiền tài,
Quốc gia tương vong phù trợ bè phái.

***

Nhà chung là chung nhỏ,
Phù chánh quốc gia là đại chung.

Nhân thượng tri hữu dùng
Nhân bất tri vô đạo.

Việc suy xét thượng nhân tùy căn cơ và trí tuệ, không nên phỏng đoán bình thường mà đặc nhân tâm.

Quyết đoán lệch quốc gia suy yếu thần kinh, bậc thượng nhân phải đặt tổ quốc trước tình nhà, thông một lý để tri tâm trong phát nguồn mạch lý. Đắc nhân tình theo thể thuận phát khai minh.

Không sợ sự chấp pháp của chính ta, chỉ sợ lòng chính nhân đoán sai sự việc.

Quốc gia thiếu hiền tài là sức lớn bị kiệt, Trời sanh hiền tài để dùng không phải để giết.

Mỗi nhân tài trọng trí tuệ riêng của một sự thấy biết và Trời ban một sự thông minh đặc biệt phù trung.

Tha lỗi nhỏ cho họ biết lập công trong nhân chính, để họ đóng góp vào bộ não lớn của đại thần kinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Trời có ba mươi sáu đường sanh lộ cho Thiên Đạo phát minh, đất có bảy mươi hai đường khai minh trong thần kinh thái âm. Nó có thể là duy vật, nó có thể là duy tâm, nó giỏi về

duy vật cũng là hàng khai mạch đất, hằm mở biết khai hoá quốc mạnh dân giàu, bằng nó giới về duy tâm thưởng nguồn trí tuệ, đại diện tinh thần khai chánh sách lược bảo quốc an nhân.

Bậc duy vật ta biết dùng người như dùng nước, bậc duy tâm ta biết dùng pháp thủy tưới mát thiên y.

Mỗi người sống cho họ tôn kính thần linh, bậc có đức tin mới là người không bội tín, mực thước sống đạo đức cũng là người an định quốc, nhân cách thanh lòng hưng phát lợi mãi ngu dân.

Bậc duy vật sức học và suốt cuộc đời khảo cứu, muốn tìm ra bậc minh chủ để phù trợ an bang, vì trí họ lớn không muốn cúi đầu trong vô đạo, vì tài họ cao không chịu ban cho kẻ thất nhân tâm. Vì vậy ta mới thấy thua người tài không phải dễ, để thất thoát nhân tài là lỗi của bậc đại nhân.

Ta bỏ người lấy, ta thua người thắng; đứng về phù trợ là vợ biết dùng lời tịnh lý phu quân, chữ trung tại thượng là chữ trung dung tâm ra chánh hướng, mũi tên đã bắn lạc khó có thể thâu về.

Việc quan trường không thông chánh sự bị phân tâm, cách vật ở âm nhưng không thể tích lực ở Dương Đạo. Nhờ học để thông tình lý lịch minh đạt, trên nhân thượng của mỗi thời kỳ không phải thắng hay thua.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Người phụ nữ thủ tiết bị ép là tự diệt để trung trinh, bậc có tài bị ép họ ra sức không thành thật, ép người chỉ là hàng bạo quốc phi nhân, gặp nhân tài nên nâng đỡ, gặp bậc tài trí tuệ nên tôn nghinh.

Xưa Lưu Bị lấy lòng nhân hạ mình cầu bậc trí tuệ, thảo lư ba lần để cầu hiền tướng quân sư. Có phải người đã diệt tư lòng vì đạo chi dân hạ thấp phẩm cách, cầu bậc trí tuệ để yên dân.

Quân xúng đạo chí nhân

Thần chánh hưng phò nghĩa.

Châu Văn Vương Thánh Nhân vào đời đó còn cầu Hiền Thần bảo quốc chi dân, bậc thượng học không đủ lễ không tiếp, không trong chánh không hoà hiệp, không nên trách họ bởi Đạo Trời sanh là vậy.

Có người con gái nào đủ sắc diệu tài thanh đức lại chịu hiến thân mình vào hạng tiểu nhân, uổng đời mình lại còn phi nhân bạc nghĩa, kham khổ không đành lòng uổng kiếp hồng nhan.

Trai đáng bậc thượng phong
Gái thuyền quyên an dạ.

Đạo của bậc thượng nhân có lúc phải ngay chánh, như Núi Thái Sơn để yên tường thành vách đá, không để lệch thân mình đê chết muôn triệu con tim. Còn bậc gái thuyền quyên không để lệch sự trung trinh tiết nghĩa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lời minh thị phò chồng khái ngộ phu quân, quốc có thái hưng đạo gia trung chính đức, vợ có diệu tài là phụ tướng của quân gia, không được đứng trong quan trường nhưng lại đứng trong hàng quân tử.

Tài ba của một tướng giỏi là danh dự của một gia đình, chồng thành đại công danh bên trong có bà vợ giỏi, làm mực thước cho chồng cũng là bậc phụ công.

Quốc chánh hưng cả thân dân danh dự,
Vợ chánh hiền tài an định tề gia.

Người giỏi cũng phải ăn cơm, ai cũng là phụ chánh. Tài năng cũng phải trí tri, ai cũng là minh thị. Các bậc giỏi thao trường bên trong có bà vợ chí nhân.

Nội tướng vợ an định,
Quốc tướng chồng hàng binh.

Như lý và tình đi chung không thể tách rời, thông tình đạt nghĩa nhờ đạt đại đức cho chung.

Bậc có tuệ căn được dạy biết phát triển tiềm năng, người chánh tinh thần biết lệch tự sửa đổi.

Tự cải chính tất biết mình định,
Hồi thức mới phát ngộ thông minh.

Trung hiếu trí như mây che nhật nguyệt,
thượng thiếu hiền tài các mạch nước bị khô.

Bụng ly nước ra ngoài không đỡ trợ chân
vấp té, cần cần thận thận nước đổ là ly tan.

Chồng có đức dũng, vợ phải có đức diêu,
như thủy với hoá phát ký tế để minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Thông thái trong mỗi việc nhìn cần ngôn
thận ý, xem thấy trọng nội tình phát lý cao minh.

Đạo xử thế biết giữ mình thiện hay ác, thiên
hạ khí phát nhẹ bốc bay lên.

Ác là vật nặng phát trầm chìm xuống, không thể nói là độ lượng, cũng không thể nói là không độ lượng.

Luật pháp không thiên vị, đạo lý chẳng bỏ qua; có phải cái khó của chữ nhân để quyết đoán, xé nát của hai khối tình các vật tri nhân,

Có những việc phải bỏ qua ngòi tham thiên để minh định, lý và tình tâm phát chính để khai.

Phụ nữ được an thai không làm các việc nặng, có những việc nặng tinh thần nhập thất khai minh.

Đừng trách số và mệnh,
Tại sao việc khó lại giao ta?

Võ sĩ không dũng; bậc vương không giao an định,

Tài không nhân; bậc trị lý chẳng dám tấn phong.

Việc khó đến với ta là Trời giao ta phát chính tiềm năng, chỉ có tiềm năng của chính ta mới thức tài nội chính.

Đức tin trên giao ta trên mình thị để thọ thân.

Có lao tâm mới phát chí nhân đến tốt, có lao thân sức lực địch vạn nhân.

Luyện tâm qua bão tố, giải thoát cho đời khổ.

Luyện thân qua bão tố mới thấy chánh tà chấp nhất phi nhân.

Trong khí thuần âm có lộn một điểm dương, trong khí thuần dương có lộn một chơn âm. Lấy hai cực đối kháng hễ thanh thương thì bại lý. Bởi đạo âm dương Trời đất đã sắp phương vị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Ta phải đứng ra ngoài hai cực đã an vị trí thì mới thấy cái đạo thật của thể trung dung.

Dương cương để tấn, nhu nương để giải; Hai cực ép chen hoài để sanh khắc ly tâm.

Bậc thượng nhân phải đứng ra ngoài hai cực, không nên trôi mình trong sức hút của âm dương.

Tới đó ta mới phát minh ra mỗi lý nghịch thuận, dương tương âm thì sanh xuất, âm tương dương thì hiếu thuận. Có phải hai cực trung hoà pháp lực tương sanh.

Dạy thiên hạ bất nhân ta là người tội đại ác, dạy thiên hạ thiện bất minh ta là người phạm mê muội, không đốn ngộ cho họ giải thoát để đi về.

Thân bất tu chánh giác để ngộ, Trời đêm không đèn không tỏ lộ đi đâu.

Thiện di minh khai ngộ, Trời lớn có đức hạnh háo sinh.

Minh di thiện là trung dung giải thoát hai cực.

Mạnh dùng sức nên bị sức phục, tài dùng trí nên bị trí diệt.

Vào trong hai cực không thanh thì bị trọng trọc, có thể là hoạ, có thể là phước, vật lộn với nó hoài cũng mệt mỏi trong lương tri.

Thắng để thi người thua nhờ cơ tử thí, đàn áp một thời kỳ chưa phải việc trung nghi.

“Cái khổ của người dân nghèo là cơm no áo ấm, cái khổ của hàng phú quý danh dự bị thất thua thời.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vì muốn được biến thành giai cấp, vì muốn định biến thành tranh đoạt. Hai cực này ai là người giải thoát cho ai.

Chồng giận bốc khí xung thiên lời ra trái lý, vợ hờn sanh giận thành uất khí cô đơn. Nếu cả hai có một người biết vị tha thông suốt bối cảnh gia đình sẽ phát khí tương sanh.

Vua biết tương sanh yêu hiền tài trị quốc, chồng biết tương sanh yêu người vợ xả thân. Đó là lối giải thoát cho hai cực phân tranh, giao lý đạt tình không phạm vào quốc luật, cũng không lỗi với đạo đức chánh hưng đến sơn hà.

Thiện nên giáo để thiện phát di minh, ác nên dạy để ngay chính quốc độ. Cả hai thái bình cực bị nhồi trong một biển khổ.

Giải thoát lập thượng nguồn, tâm chính thần minh.

Gặp hiền nhân ta đãi ngộ để nhân thì nhân kia mới trao ra sách lược, gặp bậc nhân ta trị để chính nhân, nhân kia khiêm kính để đi về.

Bậc trí gặp đời loạn ta minh thị để chí nhân, bậc học sĩ gặp đời loạn ta minh để chí sĩ.

Nhân không phải một phương vị, nó ở trong mọi phương vị thuận tình thật lý, xử thế không phải đánh cờ dùng trí thắng hay thua.

Người phát mãi bên dưới bao nhiêu người vì lợi mà đến, kẻ đạt công danh tự hỏi bao nhiêu kẻ tới tương tranh.

Tại sao Châu Văn Vương không tìm đại tài trong quan trường để cao chánh sự, lại đi tìm hiền tài câu cá theo bờ biển vịnh sông. Đó mới thấy cái biết của Thánh Nhân khác thường hơn người trong thiên hạ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Người thấy xa sự việc, hàng đại thượng nhân chưa thấy. Người biết xa sự việc, hàng đại nhân

chưa thấy biết. Ấy là người muốn tầm một đấng trung quân có trí tuệ để phò trung.

Hai cực đó bất cập đứng ngoài mới phát trung dung, hai cực đó đối chọi đứng ngoài mới giải thoát.

Hai đứa con hiện hữu tài lại tranh đoạt, bậc Thánh Nhân không nỡ lòng cắt đứt ly gia. Muốn được cái đạo làm Cha nhờ Thầy minh dạy, muốn cải cách cho hiền tài mới nhờ Đức Minh Sư chỉ dạy nhân tài.

Con hoang đảng lỗi ở Cha Mẹ thiếu dạy, dân tương tàn lỗi ở bậc tề gia không biết phải và trái. Vì giải thoát cho cả hai cực mà Thánh Nhân hạ mình cầu sức của đạo gia.

Bậc đạo dạy người trí luyện nhân để đạt chí nhân.

Trí giỏi thành xảo,
Nhân vụng quê mùa.

Nên đạo là sức cân bằng dạy trí đắc nhân, nhờ đắc nhân mới minh thị chí nhân cho thiên

hạ. Bậc đạo dạy người nhân bỏ ích cho nguồn trí hoá.

Nhân hoá thành thật,
Trí quá ganh tài.

Nhờ có nhân gặp trí tự thấu ngộ tiềm năng, lợi lớn không công việc ác lớn theo vô bổ ích, lộc lớn vô tài địa vị sẽ trói nhân. Nhờ có chí nhân tiến cử hiền tài không ganh tỵ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Quốc có tương hưng ta mới có đất dụng nhân, đặt việc nước trước tình nhà và lập phẩm cá nhân.

Việc ta chưa được tâm tài phò cho được, việc ta chưa thành dâng lòng thành tạo phước, lương đồng là nền yêu quốc hưng bang. Đó là người dung đạo để an bang không lòng tư kỷ, mỗi phương định vị mới thấy nhất đạo là đường.

Đạo đến bậc dũng tâm ấy trung dung,
Đạo đến bậc nhân tâm ấy chí nghĩa,
Đạo đến bậc tài tâm ấy phát quốc hoa.

Còn đạo của bậc vương biết an bang sách lược, trong biết chánh hung quốc thái ngoài biết thanh trị hoà bình.

Thiên Hà là binh không nên nói tiểu binh đề trị, phải biết phát sách lược dân trí, kinh tế phát nguồn nhân.

Lực chi dân là tôn trọng nhân quyền tư hữu, sức mạnh của mỗi người dân là chiến sĩ để an bang.

Kinh tế leo thang hay chiến tranh không đáng sợ, chỉ sợ bậc thượng nhân không cầu hiền phò trợ đạo chí nhân.

Quốc loạn mới thấy tôi thân trung dũng, gia nghi mới thấy con hiếu thay mình, đạo trị dân là hàng phục tất cả loạn binh.

Đạo định quốc biến chiến chinh thành bằng hữu, nhà có chánh chủ quốc gia có chánh dương.

Bậc thương dân có biến tất cả nhân tài về góp trí, bậc thượng nhân có nhân sức vô địch của thiên hạ về phò nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Đi ra đường Cha Mẹ bị cướp đứa con có lực võ tài trí hiếu thảo nó không chịu bó tay. Đó mới gọi nuôi con một thời báo đáp ơn một thuở.

Thiên lý tương sanh dòng máu âm thâm tình, cho nên bậc thượng nhân quý trọng con của mình hơn con của người khác.

Lúc nguy nó biết thọ hiếu báo ân,

Lúc nguy nó biết xả thân trả nghĩa,

Lúc nghèo nó biết chia sẻ kim ngân.

Có phải đức nhân của Cha Mẹ khai tâm thức, các dòng huyết mạch Tiên Rồng vì đức thi công.

Giống Phụng chánh tâm dù đi xa cũng sanh ra Phụng, giống Rồng chánh tín, có xa biển lớn cũng sanh Rồng.

Mặt nước có khí lớn khi ròng, người biết lái trên dòng trước sau cũng là nước.

Đứa con sống chung với Cha Mẹ có điểm chưa thấy, ly gia thiếu phước mới thấy quý Mẹ mình. Nhờ thưở thai sinh chung gia trong vòng tay ấm, bà Mẹ ôm vào lòng săn sóc dạy khuyên.

Vì đạo tiến thân con Bà ra để tự học, đêm đông không Mẹ ăn sóc, gió lạnh băng hàn. Nên biết luyện mình để tu chánh lập thành.

Cái được kim ngân nổi khổ ngôn từ bất thuận, không dùng trí khôn để dự biết chạy vào đâu. Nó nhớ lại bà nuôi con lớn, bà Mẹ tham thiền lãnh ngộ Đạo Trời.

Qua bao năm dài thiên cơ lậu tận, bà dạy đứa xa quê lập thân trong hiếu thuận, ở tạm nhà người phải biết đãi ngộ thi ân, trước báo đáp cái lòng nhân chính họ giúp đỡ, sao phải biết học tài ngoại học để hưng gia.

Bà lại dạy các con lúc nhỏ Mẹ nuôi thân dưỡng, trị lý phải có tình để huynh đệ hoà thân, đến ngày bà sắp tới giờ phút lâm chung, các con nội ngoại về xin bà ban cho lời khái ngộ trước khi đi.

Bà bảo các con: “Lúc nhỏ Mẹ nuôi thân dưỡng dục trưởng thành, Mẹ khai trí dạy đức nhân, cả đời của Mẹ hy sinh cho các con mà các con chưa khái ngộ, không lẽ lúc kiệt sức ra đi Mẹ khái ngộ được gì?”

Nói xong bà thành chánh quả ly trần, có phải chẳng người Mẹ này phát triển tiềm năng của chính nó. Không nên xin xỏ trí tuệ của người Mẹ lìa trần. Ấy có phải bà nhắc nhở cho mỗi người con, ai cũng có bộ đầu để chứa Trời trong ta vậy.

Bộ đầu lớn biết chứa nhật nguyệt tinh tú bao trùm, bộ đầu nhỏ chỉ biết chứa mây mù danh lam và thắng cảnh.

Thân con không làm chủ, ai làm chủ chính con. Đời con sống thật, ai thật sống với con.

Quốc gia con không chung lo, hiền tài ai là người an định, không lẽ Mẹ chết rồi con không biết cải chính cho con.

Đến đây mới thấy già không đáng sợ, chỉ sợ trước khi chết chưa làm được điều gì phúc thiện, chết không đáng tiếc, chỉ tiếc cả đời ta làm việc vô dụng mà thôi!

Kỳ phùng nhật tảo,
Bảo đạo chi nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Mẹ tỉnh trong đạo làm Mẹ,
Con tỉnh trọng đạo làm con.

Nếu Mẹ được giàu Mẹ khai trở kỳ quan, cho
nhà Mẹ cao sang xóm làng tôn kính, còn bằng
Mẹ nghèo các con phải biết khai minh,

Đất Mẹ hữu tình sanh ra phong thủy,
Tình hữu thủy con phải toàn chung.

Đạo lý minh hung Mẹ chờ đàn con khai ngộ,
không nên trách vào kiếp số thiên định thần thơ,
sấm của Trạng Trình dù có tiên tri bộ máy thiên
cơ, kinh sách ở Nam Bang ta luận bằng tâm con
giác ngộ.

Bậc chánh kiến tự biết chánh tư duy, bậc chánh tư duy tự biết khai chánh niệm, học địa lý con biết dùng la bàn kinh đỉnh chỉ nam.

Trên biết lấy Tô Sơn để tìm long biết mạch, ngoài phải bắc khí hội để phát minh đường, định để tầm phương chính kinh và bát hướng, mạch có nổi chìm tìm lộ Thiên kết thế.

Khí phát sông trường trong hai trăm bốn chục mạch long, vậy rồng lớn nhỏ cũng là rồng, sơn lớn hay nhỏ cũng là sơn.

Mạch nổi để dạy cho hậu học thường nhân thấy biết, còn mạch trầm ẩn huyết là đạo lý tự nhiên.

Của quý không để ngoài sân,
Vật báu không phơi bày trên đất.

Cho nên mỗi địa hình có duy vật và có duy tâm. Duy vật học Hậu Thiên địa hình kết thế, duy tâm là Tiên Thiên tầm đạo lý ở Thiên Văn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Viên ngọc có chức năng càng dồi càng sáng,
viên đá có trao mài cũng thành đá mà thôi!

Cái tài của người học người thành công để
biết. Còn đạo học siêu việt, nhập định khai trở
tiềm năng.

Trong có chơn thân ngoài đốn đầu ngộ đó,
bằng nhà quá nghèo không có vốn phát tự nhân.
Còn bàn Thiên Văn Nhật Nguyệt Tinh Tú, mỗi
dải Ngân Hà là một bộ máy siêu nhiên, đem nó
lộ hình như bàn cờ đã vĩ định, Tinh Tú di chuyển
Trời Phật sắp số bày binh.

Nhìn Tinh Tú di hình như con cờ thiên định,
Liên quan đến số mệnh tổ quốc nhân tài.

Kẻ hiểu dạy biết an mệnh,
Đạo tỏ ngộ biết an nhiên.

Dù có đại tài cũng không thoát khỏi lưới
Thiên La, giỏi pháp lực cũng không thoát ra Địa
Võng. Chẳng qua một nhân tài là đào hay kếp,

phải đóng một số tuồng theo Thiên Định Đồ Thơ.

Đóng vai chính thiên hạ võ tay reo hò ca ngợi, ban giám khảo cho người khiêng kiệu rước đưa. Bằng đóng lộn tuồng tạo bi thảm mây mưa, thật cô lẻ giữa võ trường không ai đưa rước.

Một kiếp sống ai dám chắc họa hay là phước, thua hay được phải chờ lúc vãn tuồng, biết như thế tại sao đóng khuôn mình vào trong vô vị. “Nước tụ ở ao hồ uống bị độc uống làm chi!”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo ở trong mỗi người là một khối thiên di, tâm có thủy tự bình tâm độ thủy, tuần mã hay trường thương lý, thành vách vững chứa thiên di.

Khái niệm của phụ nữ là sắc lệnh, chánh niệm của phụ nữ là dung hạnh, Trời sanh phụ nữ sắc lịch vì trên đầu có chũ sắc tức có con dao. Vì sắc bén nên cắt đứt lòng thiên hạ, đứng ở sa trường gặp được sắc cũng tiêu.

Sắc quá bén nên luồng hồng nhan thường bạc phận, nó lạnh như kim tiền, nó bạc như bạch kim, nó khuynh đảo nhân tình cắt đứt mấy con tim, nó vào biển thế cắt đứt buồm cho thuyền siêu dạt bể.

Nó là âm kim chặt đứt nhân tình trong thế, nó có thể đắm chìm thuyền của bậc cầm binh, nó là “nhu thắng cương, nhược thắng cường cường”. Cho nên nó phải học chánh niệm để dung hạnh, để đắc đạo.

Dung tha trong ngôn luận để chánh lý, dung thứ bậc hạ nhân để chánh tâm, dung từ cho người già để chánh đức, dung hạnh cho con cháu để chánh hành.

Lời nói có vị tha dung nhan càng thanh nhã,
Phẩm hạnh có vị tha tâm phát huệ thanh hoà.

Cái đức là sức mạnh của dung hạnh, cái nhân là kim xuyên tô thêm sắc lịch, cái đẹp nhân hậu của Tiên Thiên phản bản, cái đẹp dục vọng Hậu Thiên mê vọng. Vì vậy phụ nữ phải sống thật

với chính mình “một giấc mơ của đêm qua rồi không bao giờ biến thành sự thật.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Dù sắc có đầy phải biết tròn cho sắc quờn không, ta thắng thời kỳ không tức thị sắc, ta thoái thời kỳ sắc bất thị không.

Học sĩ Tiên Nữ trên Trời không ai không có sắc, đẹp như Tiên, dung hạnh hiền như Phật, trí tuệ thoát thường tình, tâm lý rất quang minh.

Tiên học Thiên Kinh bình tâm không thấy sắc, hậu học lòng đại từ quý đại quang minh, tâm hiện chánh kinh tường thông sắc tướng, tánh hiệp đại khối tình làm Bồ Tát độ tha.

Tiên biết yêu lớn lòng yêu mới hy sinh vô quái ngại, để siêu độ nhân tình trong biển dục trầm luân, sắc đẹp của Tiên quờn không không còn lòng vị kỷ, trong cái đẹp của chơn thiện mỹ hiếu sinh.

***

Quờn đồng trong sắc tướng,
Quy thượng đễ quờn không.

Vẻ đẹp vô trần Tiên Nữ sáng quan nhân, cái
tâm Vô Cực Tiên Nhân thanh ba tao nhã, lời ban
ra như phun châu nhả ngọc, đối lễ trong lời nói
phát thơ phú kinh luân.

Dáng điệu khiêm cung càng cao thể cách,
Nhu nhã khôn cùng thượng học bình thanh,
Vào lễ tướng trên khung trời vô thượng,
Thật miễn bàn thanh lịch của các cô Tiên.

Tiên Thiên tâm vô tướng,
Thiên ngoại ngộ kỳ Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phụ nữ thân ta có sắc, tâm sắc tức thị không.
Tim ta có tình, tâm ta có tình lớn háo sinh.

Sắc đẹp cao thanh trong dung từ chánh hạnh, mỗi cương vị biết làm tròn tâm phát Thiên Di, bảo nó khó chưa làm sao biết không được, bảo nó dễ không phải như gánh nước bờ hồ. Nếu bên trong có huệ căn tự nhiên đốn ngộ, có những việc khó trên đời phải để đạo lý tự nhiên.

Thân ta ai cũng phạm tâm có tục có Tiên, nếu bảo vô duyên Phật chơn truyền chi tồn sức, còn bảo Vô Cực không tốt cực sao trở về nguyên.

Đời đạo như hai thái cực Tiên Thiên và Tiên Hậu; “nặng hút xuống để chìm, nhẹ bay lên để thoát.”

Nước đập càng mạnh tự sanh ra bùn và bọt, nhốt nó vào lưu bình xa thiên nhiên không thoát, còn đổ nó xuống mạnh nó tung lên và nhảy vọt. Nên để nước bình nó biết hoá khí làm mưa, tự tánh ta ngộ ta tự biết làm việc của ta, tự tâm nó ngộ nó biết giác ngộ cho nó.

***

Tâm là lý vô hình,
Tim là vật hữu thể.

Tim ta cảm được, biết được, cảm nhận được hữu tình, nó học được để khôn ngoan và biết xử thế.

Tâm ta là lý vô hình, nó có thần minh, nó học để thông minh trong vô vi Thượng Giới.

Tim là vật hữu hình, nó học khoa học duy vật để khai minh.

Tâm là lý vô hình nó học khoa học để Vô Vi Huyền Bí Phật Pháp để giải thoát.

Vậy trong mỗi phụ nữ có hai thể lý trí và con tim, “lý trí là Minh Sư, con tim là Minh Chủ.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Chủ sự tại tim phân chia huyết thống cho ngũ tạng, nên nó làm chủ bản thể nuôi sống toàn thân, nó quyết định mỗi sự; tay, chân, mắt miệng phải thực hành theo nó.

Còn tâm là lý trí của bộ não chủ sự thần kinh, nó được thông minh nhờ tâm Hư Vô cảm

ứng, nó thấu thị thiên hình đức trọng quý thần kinh.

Tim sống trong diệu hữu,
Tâm sống trong vô vi.
Vô vi là “Thiên Địa Chi Phụ.”
Hữu vi là “Thiên Địa Chi Mẫu.”

Tâm là lý vô hình nên nó đi theo Cha khí thanh tự hoá, tim là lý hữu hình nên nó đi theo Mẹ tự diệu.

Vô tướng là Cha trong Trời lớn Đại Khối Linh Quang, hữu hình là Mẹ trong địa lớn Đại Nhất Cầu.

Cha là khí linh bao trùm đại thần kinh Vũ Trụ, nên gọi Thiên La linh thiêng cho tất cả.

Mẹ là địa lớn sanh ra Tinh Tú khắp đất, nên gọi Địa Võng nuôi sống muôn vạn loài từ Thái Cực sanh ra.

Thuần âm tâm nhẹ thăng thiên phát ra trí tuệ, cực âm tâm nặng chìm xuống phát ra phàm tục. Cho nên tâm và tim như đòn cân công lý.

Hữu tướng và vô hình thượng hạ đi chung; tìm động tình thì tâm trí tuệ phát ngươn, bằng thanh tịnh nó thẳng thiên học đạo. Vậy mới biết mỗi nhân thân đồng có bảo, vật chủ thể trong mình đều có cả thần linh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Dòng suối trong sa mạc mọi người đồng khát nước, khi uống vào mỗi người đều có một cảm giác khác nhau, như cái cảm nhận trong pháp giới Tiên Thần Phật Thánh cảm nhận đạo là đường phát trí tuệ tâm minh.

Đạo là thuốc trường sanh bất tử,
Đạo là sự trường tồn vô thủy toàn chung.
Còn đạo người phụ nữ là lý trí thần minh,
Đạo là khối thiên tình cứu thế độ tha.

Đức trong đạo là Cha,
Nhân lành đạo là Mẹ.

Tâm phụ nữ!

Đạo là đường hiếu để tề gia,
Hiếu để với Cha Mẹ cho tròn hiếu đạo,
Hậu dạy con cháu biết cách vật tu thân,
Bình chánh tinh thần phò chồng an gia
tướng.

Tùng tu nhân chánh luyện tánh tự linh;
Vào xã hội biết bình để an Thiên Địa,
Mỗi bốn phận được tròn tròn công đức thế
gian.

Tâm minh bày bóng thố,
Nguyệt rạng hiệp vàng ô.

**Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

***

- *Hết Quyển. V* -

***

Quyển. VI
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sáng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thâu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đấng Phật đấng Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dưng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dưng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dưng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào trinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiến yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỳ Nguyên Di Lạc hiến yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.
*****

Phụ Nữ Tâm Kinh

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phụ nữ có nhân chánh làm Mẹ, nên cần có tại đức để dạy con, cần có nhân chánh để truyền đời. Trong gia đình hai người phụ nữ đứng hạng nhì là vị quân sư phò trợ ngôi gia chính. Hỏi có người đàn ông nào thành công không có bà vợ giỏi ở đằng sau.

Nay Phật và Trời cho Vô Danh Thị ta mở cửa phương tiện tâm linh cho phụ nữ, viết xuống

mười bộ kinh, kinh bang tế thế và tu đạo thiên thời địa lợi và tài nhân trên mình hàng phụ nữ Nam Bang, để phụ nữ học lại cái “nhân chi sơ tánh bản thiện” để học pháp thân và thiên định khai mở thân minh. Tức ta tìm lại cái tim linh trình sáng ở trong ta, nó là Tiên Gia, nó là Diệu Âm Phật Pháp ở trong linh hồn của người phụ nữ mở tâm ra.

Tâm Kinh giúp cho hàng phụ nữ mở đại trí tuệ, Tân Pháp giúp cho hàng phụ nữ trở về nguyên vị của Tiên Thiên, Tân Đạo giúp cho hàng phụ nữ thành chánh quả Diệu Âm Phật kỳ ba. Nên Vô Danh Thị ta để sự siêu hoá trong lời văn, để sự siêu giới trong lời kinh, để sự thanh tịnh trong nội giáo tìm thiên làm kim chỉ nam cho phụ nữ Đắc Đạo Đắc Phật kỳ ba.

Lạy Thầy Chúa Tế Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

***

Đạo Đức Người Phụ Nữ Tu Đạo Trong Tự Nhiên

Vật các lý nên tường thông đường chánh
giác,

Định tâm thần để tìm nguyên lý siêu năng,
Mỗi lời ra bất ngôn ác tịnh tinh thần,
Đời sống mới cao thanh hàng tu chánh pháp.

Sống đục bủa tấp,
Thanh lý trị an.

Trong thanh tâm khai sáng chơn lý Niết Bàn
Ngoài tịnh tánh canh tân tình chi bảo.

Sống đời khảo đảo
Tịnh giải an hoà.

Như vàng mười thanh lọc đấng đo,
Thau chì sắt lọc cho thanh tịnh ý,
Rồi đem đốt cho vàng thanh hiệp vị
Thành xuyên kim tình lý sáng ra,

Muốn cao sang lắm lắm khổ nhọc ải hà,
Mới thực dụng trên thị trường tao nhã.

Âm thượng biến thành diệu dược
Thuần âm quờn thủy đắc chơn âm.

Phụ nữ luyện mình để thấu ngộ chỗ kim âm,
Thành trí tuệ Kim Tiên trong tiềm thức.

Bình lòng để kính đức,
Hoà ái để ôn nhu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Trăng biết tròn và sáng trí mùa thu,
Người biết định khai mê mù thanh trí tuệ.

Bớt lòng đời để an tâm thanh tịnh thế,
Bớt đấu tranh cho Thanh Đế để quy thiên,
Bớt nhận thị phi giải ưu phiền,
Nhờ nhất định khai tâm huyền hiệp nhất.

Thông xa cánh vật,
Hiểu cận tỏ hình.

Đem chơn như hoà cảm lý vô hình,
Thông nhất lý phát tâm linh đạt huệ,
Trúc không lòng tâm Bồ Tát không chìm
trong thế,
Phụ nữ đạt tâm thanh liễu ngộ cửa huyền cơ.

Trong không gian tâm chơn quờn ly chơn lý,
Lòng thật tình như bình chứa thủy để chung.
Một từ ngôn khai tâm lực vô cùng,
Nhờ vô cực hữu chung thường đặc nhất.

Bình dục vọng thần minh tu mới thức,
Linh minh xây kim đức được bảo tồn,
Đạt khí thuần kim mở cửa Đạo Càn Khôn,
Vi diệu cảnh thiên sanh bầu chi bảo.

Thiên như đồng nhất đạo,
Phát đạo đạt huyền cơ.

Cái dục của người danh quyền tài lộc vị, làm cho mục thần trí vào cảnh sát phạt nhau, loạn tâm biến binh đao hao thần tổn khí, loạn tín biến người đời chên lệch nghĩa nhân.

Dục ở nội tâm hể hữu thân điều có, người tu thông cảm hể có lớn biến thành nhỏ, nhỏ đến không còn lòng để vạn sự hoà không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Chay trường là tâm chay không thanh thương Phật lý, ngã tướng không lòng bình đẳng giữa các sư môn. Có thấy ai kính tôn lòng chay trường không thấy, bằng người có phân biệt phải quấy giác ngộ từ tâm.

Thân có thị nhân tâm chay biết phát ra Phật lý, cái lòng không địa vị mới thật sự tâm chay tâm.

Thấy người phạm lỗi nên thương vì chưa thông suốt, thấy trẻ nhỏ không Cha Mẹ phát lòng thiện độ sinh.

Thắng hay thua sự đời không bàn truy dục hải; họ đến ta độ, người khổ ta khai ngộ cho mình.

Thiên lộ thình thình tâm bình chay sẽ đến, không buộc người yêu kính, không quán kẻ vô ơn.

Nhơn là biết không trối lòng ta độ,
Thành là không phiền trí lộ khai quan.

Đời dục vì đạo; dục là nấc thang để đi lên đi xuống, thiện bất minh lời không chơn tức vào đại ác, kế nguy binh trong binh pháp một kế giết bao quân.

Phát dục tranh một lời bao hàng đệ tử phạm sát, bậc tu còn lòng lưỡng thiện và lưỡng ác khó mà trở nguồn lành trở lại cảnh Đào Nguyên.

Ác cũng là nhân thiện cũng là nhân, nếu không quán thông tâm người tu chứa tà lẫn chánh, suốt kiếp không chơn ngộ khó phát huệ thông linh.

Trí dục thường sanh mưu tính,

Thân dục theo sắc tướng âm thanh.
Lòng dục theo thể nhân tranh đạo
Tâm dục theo ta ta chánh người tà.
“Thật ra cả hai cũng đều là dục vọng.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nó vốn là tâm ma người tu chưa có pháp rửa, hình sắc tướng địa vị không làm cho ma tâm sợ. Chỉ làm cho nó lớn dần trong trí ngu của bậc ngu tu.

Công của người tu là công phu tham thiền liễu ngộ, định cho tới chỗ Thái Cực để thấy lý trung dung.

Cái pháp ta không định cầu, pháp cao để lòng minh chánh. Đạo ta không sanh, nhờ bậc giác ngộ liễu đốn ngộ sanh.

Đốn cho tâm dục thân sơ chết sạch,
Đốn cho lòng tư kỹ sống lại vị tha,
Đốn cho dân không bàn kinh hay lý.

Pháp Môn đúng khai chánh tâm thường thông chơn lý, khai chánh tình vì đại ái độ tha.

Chỉ lộn một người ta tạo ra thiên ma trong đại thể. Nên bậc tu thiên phải coi lại sự ta thiên thật hay ma.

Bi bất sát lòng thật đạo sanh,
Tu bất dục trí thanh hà ồ.

Người chưa huệ còn bàn theo kinh tướng hình số, còn phát huệ rồi phổ độ kinh cổ nghinh tân.

Lời cổ hay ta luyện cho tới chỗ đắc nhân, làm thuyết học để văn minh đạo lý.

Đạo là Thái Cực mỗi cực sanh ra trong một phương vị, ta không phải Trời uy vũ phạt ai đây.

Đạo là từ bi đã từ bi thì không lập luật, đạo là minh đức thật đức có lúc phải vô ngôn.

Tu là cái dục là dục tốc bất đạt, muốn đạo mình thành nên sát phạt thiên nhân.

Cái dục thứ hai là quý thần tự chúng, bắt người cung phụng tế xá thần linh, bày bố âm

thinh chiêu nhân tế độ, phải truy tới Thầy Tổ cho họ bí lối cùng đường.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lòng dục như mây ngũ phương vây bủa,
càng tụ nhau tu càng khổ bất khả độ phi nhân.

Cây đèn ở dưới sáng lên dễ tri dễ ngộ, cây đèn ở trên chiếu xuống cái tối nó ở bên trên.

Bậc lãnh đạo bỏ quên mất uy quyền chốc lát,
người cao đạo sẽ trở thành sát đạo chí nhân.

Giúp người ác một kẻ kẻ đó là sát vạn vật,
giúp người chưa ngộ bóng tối thành gian đảng bốn phương. Tuy thân không ở chiến trường nhưng tâm kế sát tha nhân.

Muốn diệt dục ta phải tỉnh lòng cho lắm lắm,
bằng đi sai đường thuyền đắm đạo hư.

Thiện ác bất phân minh tạo mê đồ hành thiện đảo khuynh, một kẻ độc thắng người chôn nhà tu vào địa ngục.

Một lời vô trách nhiệm lập địa ngục trần gian.

“Vì vậy bậc tu chơn vô ngôn để nhập định, diệt sạch dục trong lòng lừa phỉnh đạo khả đạo phi nhân.”

***

Tịnh phát huệ để thấy biết am tường trong thấy biết, lặng tình đi tìm tâm chơn giải thân minh.

Bất sanh thiên lộ thà vô ngôn để tự độ lấy mình; chưa phát huệ mỗi lời và mỗi việc vốn phạm nhân. Cho dù ta có bận áo Phật, có nói trong mê từ khai sanh nhân loại đã nói, “lui lại an tĩnh lòng tâm lời nói chánh của chơn như.”

Thiên Đạo vốn vô ngôn tâm truyền tâm chi bảo, Phật Đạo vốn không lời tồn đức kiếp người tu.

Tâm phạm biết đóng lòng đạo mở ra, đóng cửa đời không theo ngũ giới phạm chí nhân, hành tâm đạo tịnh thông tường các pháp giới.

Một niệm chánh không khởi tự nhiên diệt dục tà.

Chánh ngôn là cao minh; chơn tu còn không muốn nói, huông chi chứa cả khối dục phi lẫn thị để tu.

Lấn lộn là cái hại của tâm thức,
Nghĩ bậy là cái hại của trung thần.

Thế đạo không trong trắng phiền muộn chi đời, thắng thắng thua thua điều là trường tình chi bôn, ghét ghét thương thương theo tha kỷ vô thường.

Ta là người đại diện đạo đức không phát ngôn vô đức, ta là người đại diện chơn lý không bàn chuyện kinh lý. “khai ngộ cho người hành thật ngộ ở người thanh.”

Tuy duyên ở nhân
Tuỳ thông huyền giải.

Không phải thờ cúng là Phật Tiên Thần theo hậu đãi, lễ kính phải có không mê lễ để dụng võ,
Đạo Tiên Thiên dùng lễ để cáo phó tịnh lý phân minh.

Cái lễ của Thiên Tử thay Trời để háo sanh,
không dụng chiến tranh sát nhân là hành đại lễ.

Bậc chơn tu minh tâm là đại lễ,
Kiến tánh Như Lai là phục lễ.

Tâm minh vào thượng cảnh lễ bậc Chí Tôn,
thông Thiên Đạo tường thông các lễ kính, phát
lời minh định tâm giữ lễ với Trời cao.

Thiên Phụ là Cha quy tâm thiên lễ Phụ, Địa
Mẫu là Mẹ quy Địa Tướng lễ Mẫu. Ban giác ngộ
cho đời là đại lễ trước Như Lai.

Bình an thiên thể thức,
Lễ kính vốn tự nhiên.

Minh tâm khai khai nhập định lễ đại thiên,
Lòng bình đẳng lễ Thần Tiên trong Tam
Giới.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Phụ Nữ Luyện Đạo Giác Ngộ, Giác Ngộ Có Mười Bậc.

Phần Một: Vàng Mười

Người phụ nữ biết luyện vàng từ trong đất đá, luyện tinh thần thành vàng để tự thân cao quý, thoát khỏi vòng sỏi đá trói buộc nhân tâm, xa kềm thau để an chính tự tâm kim pháp, học đức lành để phát ánh kim quang,

Một lời nói có giá trị như kim phát năng trong nó, suy nghĩ tận tường theo tư vị cao minh. “nhận thức mới tồn sinh vươn mình trong đá sỏi, luyện kim cứng cõi trong mọi giới để an.”

Đời lắm cảnh trái ngang nếu biết luyện vàng trong đá, thì trí Kim Thiên khai trở khổ khổ để thông minh.

Phụ nữ có đức linh biết bình tâm ngồi tịnh, các chơn huệ theo kim pháp mở cảnh trùng thiên.

Năng tịnh để luyện huệ,
Tâm tịnh để phát huệ.

Tạp kim thành vàng mười; từ đó các thầy được việc xa từ muôn ngàn kiếp, biết được quá khứ tỏ ngộ vị lai.

Thân pháp nhẹ gót hài có mây lành đưa đón,
Vào ra cõi vô hình nhìn thiên lý siêu nhiên.

Đổi tư chất đần độn thành tư chất thông minh; khi đọc kinh mở mang trong siêu diệu, hiểu được sâu thông Phật lý rất nhiệm màu.

Gặp được Thần Tiên phát sự cho dự, các hội nhập vào các trường của thế giới Trung Thiên.

Học biết một đến học biết mười, nhận các lễ tại Trời như thoát thai đổi cốt, thông cảm trong trường đời mượn nó luyện kim.

Biết thiên lý do tâm kim phát ra từ đức, tiềm năng trong người theo nhận thức phát minh.

Lý tánh Diệu Quang tham thiên luân phiên hiện, thân kinh bộ đầu tiếp nguyên khí linh quang. Nó cảm được khi tiết gió mưa đổi thời tiết, nó ứng theo mùa nuôi sống hệ thần kinh.

Tâm sanh sáng thần linh minh tự sống,

Lòng thanh kim chất phác kim thanh.

Phụ nữ xuống làm người không biết ta từ đâu đến. Nhờ luyện đạo tu thiên biết gốc ngọn nguồn xưa.

Ta hôm nay là cái ta trong tướng pháp thế gian, còn ta trong vô thủy ta thật toàn chung.

Ta có nhà xưa và bao nhiêu trong chánh kiến, ta mới một phần trong chơn lý xuống Hậu Thiên.

Cách vật ta là Nhân Tiên,
Cách lý ta là Chơn Tiên.

Vì nhập thế có hai lý do thật chính đáng; Một là vào đời để lập công tu nhân luyện kỹ, luyện mình thành vàng cao quý phản bổn hồi nguyên.

Hai là thiếu kiếp truyền khuyển trong luân hồi chuyển thế, đầu thai làm người để trả dứt hết các nghiệp duyên, trả xong thì tham thiên như vàng cao giá, bằng trồng lớp khác vào mình đoạ xuống triền miên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vàng giam cầm trong tất cả,
Hay vàng được lọc khang trang.

Dầu vàng mùi học được tâm thấy đạo cao
sang, trong đá sỏi vàng hèn sang không lẫn lộn.

Phụ nữ biết tâm chánh pháp tu nhân tự giải,
kiếp má hồng từng trải rồi nó phải về đâu.

Thế giới chung bầu thanh la trong đục hải, ta
luyện chánh tinh thần trở lại nguyên căn.

Hậu thế có thân nhân thân tuy giả,
Hậu thế có sắc già về cũng thiên nhiên.

Phụ nữ trở lại tâm nguyên căn cho các huệ
khai trí, trí huệ tương đồng tâm thấu lý tự thông.

Nhập thất để khử động về tịnh, luyện pháp
để khử trực lưu thanh. Chỉ có tánh tịnh thần

kinh được minh chánh, nhờ minh chánh các huệ mới phát theo.

Mỗi thời tịnh luyện,
Mỗi thời học đạo.

Đạo trong tâm là Tiên Thiên Chi Đạo huyền bảo trí linh, hội thông vào thần huệ để soi tâm trong bóng tối, đêm vắng sáng bừng như ánh nguyệt tròn vo. Đến đó là phát huệ tự học trong cõi Thiên Tiên, quần áo mới hoa cài trâm lược mới, nhẹ vào Trời các pháp thân tu chánh trở lại, tịnh làm thần khế hội các cung mây.

Học để biết biết rồi an tịnh,
Học để hiểu hiểu rồi minh định.
Thiên lý vô hình không lấy đó để bàn suông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tri tâm học để khảo nghiệm,

Bàn kinh pháp đề tự thông.

Có lúc qua các biển sông thuyền không đáy
đưa tiễn, vô vi luôn thị hiện nhất tịnh đề nhất
thông, chỗ biết thiên cơ tâm chánh giấu trong
lòng, không tiết lộ mới thông thần minh tứ hải,
Còn đem ra bàn cãi các chơn huệ đóng tiêu.

Người có luật đề an minh trong thiên hạ,
Trời có luật đề Thần Tiên phong vũ điều
hoà.

Có những người phát huệ về sau lại đóng, tu
cho dài vốn thật là một phàm nhân. Nên khi mới
phát huệ càng phải biết;

Thấy đề đó dường như không thấy,

Biết đề đó dường như chưa biết.

Tâm là thần tâm lý tự nó khai ra,

Diệt bỏ cái phàm phu thiên nhiên tánh,

Đạo là đường cứu cánh đề tự nhiên.

Đừng bàn có vì đạo vô vi là không, đừng bàn
không trong không có Diệu Hữu. Có biết đó đề

không cho chơn không đầy đủ, không hỏi đòi
không tự nhủ ta thông Đạo Thần Tiên.

Minh đạo tự đạt diệu,
Tâm đắc tự linh thiêng.

Dầu học được trong đến quyền Thần Tiên
dẫn độ, biết để an lòng trong tư chất thanh nhiên.

Tâm hội ánh đạo quy lai,
Tâm hiện soi tâm làm Minh Cảnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu đến trí thành lực, thanh lại khinh thanh,
Phụ nữ tu đến đây mới biết thật nhân thi ứng
cảm.

Tâm thanh tình bày ra lưỡng nghi dòng hai
tám,
Khí âm dương giao cảm kết thánh thai,

Nhất dương sanh kim khí kết hình hài,
Kết âm trường hoài thai trong Thái Cực.

Nhập thất cho thánh thai dưỡng đức,
Thanh tịnh để thần thức tương thông,
Sự thấy nghe như lòng phát lại không lòng,
Trong thấy biết huệ thông như không thấy
biết.

Bộ tâm mở như thần kinh đờn tha thiết,
Nghe âm thanh tự thấu triệt cõi siêu nhiên,
Tâm vô vi hình hiện rõ cảnh Đào Nguyên,
Lòng an tịnh giao truyền cơ pháp lý.

***

Phần Hai: Vàng Mười Hai

Đêm nhập định ngồi thấu bầu nguyên khí,
Khi Tiên Thiên trực chỉ quy điền,
Hệ thần giao cách cảm rất linh thiêng,
Tâm dạy huệ khai sanh nguồn chơn giáo.

Vía tới học thần khai kinh minh Thần Đạo,
Như hai kỳ thần tánh lại gặp nhau,
Khí Tiên Thiên điều cảm phát khai màu,

Tâm hoa trở cùng nhau bàn chơn lý.

Tiên Thiên hội thần học cơ thiên huyền bí,
Vía hộ thần trợ lý luyện nội đan,
Khí dương kim kết khí Đại Khôn Càn,
Thân nhẹ bỗng hào quang tuôn ngũ sắc.

Trí huệ mở đưa tâm vào cảnh thật,
Lòng an bình thanh sắc tự hoà giao,
Như luyện kim thành trí tuệ thanh cao,
Âm sanh diệu âm trao cơ huyền bí.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Hoà trong thượng trí,
Thai khí hoá hình.

Ta sanh ta trong thái cực thần linh,
Đơn đã đạt chơn Tiên Kim hiển Thánh,
Hồn với vía tương sanh ra Kim Thánh,
Nó quy lai theo nhịp thở đại hồn.

Nó tỏ thông máy hạo cửa Thiên Môn,
Về học Đạo Càn Khôn trong di thức.

Biết luyện kim kim hoá thành ngọc đức,
Sức khinh thanh nó giá võ đẳng vân,
Trên Thượng Thiên nó thông nội ngoại
chánh thần,
Tâm cao học lục thân khai sáu huệ.

Mắt nhìn thấy vô hình trong vi tế,
Tai nghe thông mạch điện cõi vô vi,
Tâm nói truyền linh cảm để dự thi,
Tánh huyền giải từ bi khai Bỉ Ngạn.

***

Thức giác biết quy lai và quá khứ,
Trí học Kinh Vô Tự tự tâm khai.

Sáu huệ quang thau phóng tợ thi bài,
Lòng thanh tịnh chiêu lai Phật quốc.

Vàng nhờ đắc để vang cao phẩm chất,
Thần nhờ tu thần đạt đến chí nhân.

Âm dương thuần đạt khí Kim Thân,
Thần huệ sáng luyện thân trong vô tướng.

***

Đạt thanh tịnh dưỡng
Đức nhượng tự linh.

Đạo đến đây tự mình biết phát tiềm năng,
Trên mây bay ngũ sắc hộ chơn thân,
Trong nội giác như lầu thông nguồn kinh
tạng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Khấp Vũ Trụ Thần Tiên giao kết bạn,
Khí dương sanh đạo nhất hiệp phi thiên,
Chơn đạo khai học được pháp chơn truyền,
Đại tâm hiển Đại Thừa thông cửu chuyển.

Minh tâm thị hiển
Trí huệ tỏ bày.

Khi định tâm thần huệ biết tự bay
Vào các cảnh Bồng Lai đi lễ Phật.

***

Phần Ba: Vàng Mười Bốn

Kim phát đức luyện kim thành kim sắc,
Nhờ thuần kim tâm đặc đạo thông,
Luyện kim hình hoá khí phát thanh trong,
Đến khái ngộ tự linh thông hình pháp.

***

Thiên Kinh Tự Đạt
Ngũ Khí Triều Nguyên.

Bạch kim phát khí trắng -> Bạch khí triều
nguyên.

Thanh mộc phát khí xanh -> Thanh khí triều
nguyên.

Thanh thủy phát khí đen -> Huyền khí triều
nguyên.

Thanh hoả phát khí đỏ -> Xích khí triều
nguyên.

Thanh thổ phát khí vàng -> Huỳnh khí triều
nguyên.

Năm khí ở Hậu Thiên là tương khắc.
Năm khí về Tiên Thiên là tương sanh.

Bạch khí thuần phát Bạch Đế -> Phế Thanh.
Thanh khí thuần phát Thanh Đế -> Can
Thanh.

Huyền khí thuần phát Huyền Đế -> Thận
Thanh.

Xích khí thuần phát Xích Đế -> Tâm thanh.
Huỳnh khí thuần phát Hoàng Đế -> Tỳ
Thanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

* Hậu Thiên Ngũ Sắc:

- Kim khắc mộc.
- Mộc khắc hoả.
- Hoả khắc thủy.
- Thủy khắc thổ.

***

* Tiên Thiên Tương Sinh:

- Kim sanh dương thủy,
- Thủy sanh dương mộc,
- Mộc sanh dương hỏa,
- Hỏa sanh dương thổ.

Khi tu chưa xuất nhập vào cõi Tiên Thiên thì ngũ giới cấm là nội quy của đạo.

Khi linh hồn đi vào Tiên Thiên biến thành Ngũ Giáo -> “Nhân Đạo, Thần Đạo, Thánh Đạo, Tiên Đạo và Phật Đạo”

Hễ thần về tại nhân thân lấy nhân làm đạo, xử thế nhân từ để phát đạo tự thân. Còn thần xuất ra trong các cõi linh thần, luyện pháp lực để khai linh minh thần giác.

Bằng vào trong các cảnh Đạo Thánh Hiền; Học xuất thế làm văn chương cùng kinh tạng, vào cõi Tiên học thần thông làm căn bản, để cho thần biết biến hoá tự nhiên, còn vào trong Trời lớn cõi nhất nguyên, học pháp lực truyền tâm kinh thị hiện.

Ngũ giới cấm cho phàm nhân chưa linh hiển; người khai thông là ngũ khí triều nguyên, năm

sắc quang khai mở máy chơn truyền, cho phụ nữ
huyền thiên tu đắc đạo.

Hữu đắc trí vĩ nhân cộng tri,
Bất đắc trí độc hành kỳ đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tu đến đây phải con lớn khôn tự biết ly gia,
tâm nơi thanh tu để luyện vào đại trí tuệ, cách
vật ngăn lòng an thể tịnh thân.

Dùng thanh tịnh chuyển thân vào các cõi
chánh giác, tìm về lại đầu nguồn nhập vào lý tự
nhiên.

Học để khai Thiên trong huyền linh hiển lộ,
hành để luyện thân trực giác đến Tiên Thiên.

Cái có ở đây giảng để thân không còn trói
buộc, cái ăn dưỡng sinh đơn giản không cột trí
trong ăn. “Vì khí nuôi thân khí đầy thân sáng,
còn tâm nuôi huệ huệ phát tự linh.”

Bình lòng trong trần tỉnh,
Phát thức lậu tận thông.

Đi đến các dòng mọn đò qua nguồn nước,
cảm ơn người lái đò giúp phương tiện qua sông,
huống chi Thánh Nhân đã ra đời hiển kinh giữa
dòng cho thiên hạ đại định.

Lúc đó ta mới thấy cõi nào cũng có Minh Sư,
họ mời ta ở lại để chia một phần danh dự. Nên
biết tiến hoá là đường về không nhận đò thư.

Thiên Đạo là vô cùng chưa tới tốt chưa dừng
lại, sang trọng tùy Thầy con hành đạo chơn như.

Chơn mới ngộ diệu kinh trong mật thất,
Lý mới thông không trói buộc với vô vi.

Hộ vô vi ta chơn không trụ,
Ta huyền vũ ta định để thông.

“Đạo đế đây mới thật lòng lại không lòng,
mọn phương tiện để tường thông chơn lý.”

Tiềm năng đạt vô khả thí,

Chí nhân khai bất khả thi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Phát lòng từ khai ánh đuốc quang bi,
Tâm vô ngã tánh linh khai vô ngã,
Từ đó lục huệ khai ra con đường mới lạ,
Ngũ quang thuần biến thành máy thần kinh.

Trên tường thông ân điển cõi vô hình,
Dưới diệu dụng tánh linh mỗi thời giác,
Như thấu hiểu ý Trời thường minh đạt,
Hiện lộ thân vô tướng bất ly trần.

Có phải đây là cửa đạo chân nhân,
Mà kinh sách lấy đây ra truyền bá.

***

Vô ngôn để tâm định,
Vô trí để trí linh.

Huệ đã khai thành diệu pháp tâm thính,

Lời đến đó không còn thanh để phát,
Trí đến đó như qua sông rửa sạch,
Tâm trôi theo dòng nước của Tiên Thiên.

Người lái đò như mỉm miệng cười duyên,
Sông Tiên tỉnh rửa tâm hiền thanh sạch,
Thân trôi theo dòng Tiên thể vô hình,
Mới sạch lòng nhờ tắm ở sông thanh,
Tâm lại hiển linh thân cao quý.

Thân cõi thượng thân đồng nhất lý,
Tánh cõi Tiên Minh Cảnh lại hiển ra,
Soi vào trong thiên lý để tri xa,
Nhờ thấy biết thành ra thông thái.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lòng Trời quảng đại,
Tiên Thánh bao dung.

Tâm luyện tâm học cái lý vô hình,

Tánh thanh tịnh hoà chơn trong mật giáo,
Thiên cơ lập cơ ngẫu phát ra kinh mạch,
Máy Thiên La thị hiện khắp vũ hoàn.

Từ Tam Thiên không động đến thế gian,
Điều phát xuất theo tiềm năng Vũ Trụ,
Học biết đủ để an chứ biết bao nhiêu cho đủ,
Tịnh để khai thần để nhập không bàn đến
văn kinh.

Lý tự nhiên vào bản thể vô hình,
Hiển lộ cả huyền linh trong thể xác.

Trời là Đại Thiên Vũ Trụ
Ta là Tiểu Vũ Trụ hiển ra.

Nhìn vào tâm như một tiểu quốc gia,
Có tất cả trong ta không thiếu kém.

***

Phần Năm

Luyện Vàng Mười Sáu

Thượng thông linh Trời bày thật vi diệu,
Sắp người tu hiển tiểu nhân thân,

Trong chánh quân đại diện tinh thần,
Ngoài chánh định quang thân phát sáng.

Biết ta có quân thân làm chi bôn,
Có binh gia có quốc thịnh an nhà,
Có đất Trời Tiên Phật ở trong ta,
Có cả Máy Huyền Cơ thâm khí hoá.

Sông ngòi biển cả,
Thủy tộc sanh linh.

Có ngũ phương phong thủy hoá thanh bình,
Có dân sống muôn hình cây thảo mộc,
Núi đứng thẳng hồ ao như tầm vóc,
Có đường đi có thủy lộ giao kinh,
Có quân thân có dân sống thái bình,
Có trật tự có an ninh đầy đủ.

Quốc độ đó thân ta làm chủ,
Ban chánh ngôn phát lực chánh hành,
Có quân thân tá sứ đồng thanh,
Giao cảm quốc thừa thanh phổ đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Chùa linh Tự có Tam Thanh Chưởng Giáo,
Có Quán Âm phổ đạo hành y,
Có Lầu Đài kiến trúc thật uy nghi,
Có năm bộ huyền vi chăm sóc.

Có thảo mộc ruộng vườn lúa thóc,
Có vườn hoa tao nhã để thi ca,
Có Thiên Binh Địa Tướng hăng hà,
Có quốc hội thông qua vương vị.

Mỗi vật hiện thông tình đạt lý,
Mỗi vật linh thiên lý tương đồng,
Nhìn thuyền buồm du ngoạn giữa sông,
Khách hồ hải văn chương tao nhã.

Đến nơi đó tưởng trăm phép lạ,
Ta gặp ta trong tao ngộ huy hoàng,
Đạo bên trong mới thật đạo cao sang,
Ta không thiếu nhờ tâm an đắc pháp.

Tâm chứa thần trung ương ngôi chánh giác,
Cầm quyền năng cai trị một quốc gia,
Tánh văn minh theo Vương Đạo mở ra,
Cầm luật chánh ban ra lời minh đạo.

Quân chánh minh thần phụ tá minh trung,
Tiểu nhân thân là Xá Vệ Quốc đại hùng,
Dân học đạo thuỷ chung cùng dương bảo.

Thần khí tinh biến ra luật Tam Giáo,
Thần là quân quân chánh thần trung,
Tánh quân sư trí huệ phát nhân từ,
Phò Vương Đạo khai kim kinh ban tế thể.

Tiểu nhân thân như vương chính trên bề,
Động tịnh theo thanh thể tuần hoàn,
Có Trời Trăng Tinh Tú Ngũ Phương,
Mới thật đất Pháp Vương trong Xá Vệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Can là bộ nhân quyền và bảo vệ,
Như tướng quân nguyên soái chấn biên thuỳ,
Bầu quân gia nghiêm chính rất uy nghi,
Học binh pháp thần kỳ chơn chánh.

Lòng vì nước dạy quân gia an định,
Khai tâm chung nhất định tề gia,
Tình thủy chung xây dựng sơn hà,
Quân chi đạo thần cơ diệu toán.

Binh chi đạo tướng tài làm chủ,
Xá Vệ Quang phát lý phục thân,
Tụ vào trong mới phát tiềm năng,
Tiềm năng phát chí nhân đạt đạo.

***

Bộ thận là kinh thương chỉ bảo,
Kiến thiết trong tâm thức nội điền,
Lập thượng đời xây cảnh Thần Tiên,
Kiến trúc mới thiên nhiên quốc độ.

Trong thượng trí tri tân kinh cổ,
Lập thượng nguồn trí tuệ phát ra,

Ngoài văn chương tao nhã thiên hà,
Trong trí tuệ soi đâu ngộ đó.

Kinh thương đến cầm cân giữ sổ,
Phát độ trong thần lộ ra ngoài,
Mỗi con đường quốc độ chung xây,
Do bộ thận an bài kiến quốc.

***

Còn bộ phế tâm linh khoa học,
Như cầm trâu bảy Dải Ngân Hà,
Trên chí nhân phò trợ tề gia,
Dạy học sĩ dân ta tế thế.

Kim thuận phát sanh nguồn kinh tế,
Đề giáo dân Xá Huệ tài ba,
Có linh sơn pháp bảo hằng hà,
Tiên thiên bảo phát ra hậu lý.

Nguồn văn học Đạo Trời thuần túy,
Mỗi văn nhân hương vị tạo tao nhân,
Quân xúng quân thần thật xúng,
Thần đạo lý đó trong trần chưa ai ngộ.

***

Còn bộ Tỳ phân ra huyền khai thiên số,
Đạo chi dân pháp lực phát chí nhân,
Ban tự do và tu chính công bằng,
Bảo vệ quốc an dân thường minh đạo.

Dân cải cách canh tân điền phúc bảo,
Thật hành y và cũng thật trị an,
Trên giàu sang ban xuống để an,
Dưới thọ đức tân trang điền thất.

Không mà có trong tâm ta có thật,
Như cảnh Tiên xinh thật là xinh,
Trong vô vi đời sống thật thái bình,
Ta Vương Quốc thông minh và thanh nhã.

***

Năm tạng phát năm nguồn phép lạ,
Đạo hành binh hay đạo lớn an dân,
Lý tận trung an vị ngũ thần,
Đồng có đủ trong thân ta Xá Vệ.

Năm tạng thông khí phát ra Ngũ Đế,
Đế trở thành nghi lễ trung lương,
Chia ra thành Tam Thể Ngũ Phương,

Đồng nhất thể quy Vương bảo đạo.

Còn Tam Bảo chuyển thành Tam Giáo,
Đạo ở Trời thống lãnh Thiên Binh,
Chuyên luân trong tâm pháp vô hình,
Đắc trí tuệ thông Kinh Bạch Tụ.

Đạo ở đất chủ địa binh thần sứ,
Mỗi sự theo vận chủ ngũ ngươn,
Đem kinh ban phò đạo chánh Vương,
Tâm bình địa Phật Vương ra mở nước.

Đạo trong nhân đắc nhân tâm thao lược,
Thành Tổ Thầy trí dục phát Kim Đơn.

Minh tâm làm đường
Kiến tánh Pháp Vương.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Vàng Mười Tám.

Lục huệ mở sáu đường kinh lộ,
Như quốc gia mở cửa tiếp lân bang.
Thiên nhãn thông nhìn tiếp Thiên Hoàng,
Vào Thượng Thiên học lễ kính an Khang,
Thì thiên chức phục quờn chơn chánh định.

Minh thiên thể khai tâm huệ nhãn,
Nhãn thông thần học đạo chín Trời,
Tâm vô ngôn kinh pháp vốn không lời,
Bình đẳng tánh hiệp ngôi thần huệ.

***

Thiên nhĩ thông tiếp khí thiên chín cửa,
Việc biết nghe thông tỏ lý siêu hình,
Nghe điển reo nghe hoà tấu văn minh,
Nghe Phật dạy Diệu Âm kinh Phật Pháp.

Thông thiên lý biết nghe tâm thấu thị,
Tĩnh thần quang chơn khí đặc an hoà,
Nghe đề tri hiệu ý ban ra,
Thông tức biết trông nghe được biết.

Thần thông nhĩ nhĩ thông minh triết,
Mỗi việc nghe hiểu biết đề thấy nghe.

***

Thần túc thông học định trong hiểu biết,
Ở cõi Trời siêu lý rất diệu thâm,
Nửa cao siêu lại có ý siêu tâm,
Không thông đạt lục tâm không hiểu nổi.

Đi vào cảnh Thượng Thiên Hạ Địa,
Lời kinh bang có ẩn ý vô hình,
Dù người đời có tốt thể thông minh,
Vào đây cũng tự sinh còn dốt học.

Nhờ thần túc học truy ra nguồn gốc,
Mỗi bài thi theo tâm học vô hình,
Đến tận nguồn không dám gọi thông minh,
Mà cúi lạy thần minh linh để học.

Sao tả hết cảnh thanh quang kiến trúc,
Dùng lời còn hạn hẹp trí văn chương,
Vô ngôn thị ngộ Thiên trong Vô Tự.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Túc mạng thông học bày binh sắp số,
Đề tri ra thủy tổ của cội nguồn,
Trên Tiên Thiên có thần toán linh thông,
Vào Địa Giới có Thần Long Mạch Đạo.

Bàn cờ thiên là thiên cơ chi giáo,
Chuyển di trong bảy Dải Ngân Hà,
Mỗi Hành Tinh có một vị trí khác xa,
Mỗi quốc độ tinh ba điều có khác.

Thiên Văn thông đạt,
Địa lý lâu thông.

Đến thượng thiên lòng còn thẹn với lòng,
Sao siêu diệu trong bàn tay Tạo Hoá,
Nhờ túc mạng mới tri xa biết lạ,
Đưa thần ta vào đó hoá hình,
Học con đường siêu đẳng văn minh,
Thật khoa học Vô Vi Phật Pháp.

***

Tha tâm thông điểm linh quang siêu vật,
Thấy biết nghe nó theo đó truy ra,

Mỗi việc Tiên việc tục cỡi Ta Bà,
Tri thấy biết phát ra thành thông thái.

Nó vô tướng không hình trai hay gái,
Nó vô tự pháp tướng lại vô trần,
Đoán thời cơ biết trước tợ như thần,
Vào thiên lý nó truy tân kính cổ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Mỗi bài thi thiên số nó phát ra,
Tánh Như Lai khai sáng đức trong nhà,
Tình cao quý nó truy xa biết rộng.

Cửa thứ sáu là chơn như minh kiếng,
Phát và thâm biến hiện khắp nơi,
Thân chơn như kinh ngọc lộ ở chín Trời,
Phát chơn lý vào đời khai chơn giáo.

Khi tỏa sáng phát ra lời kim bảo
Trong tâm thần là pháp tánh chơn như,

Nó tinh khôn và thấu hiểu ý Trời,
Nó nhập định về ngôi chơn Phật hiển.

Đốn ngộ người và soi thấu Tâm Kinh,
Trên Thiên La nó là Pháp Bảo vô hình,
Vào nhân giới nó khai minh Giáo Chủ.

Lục thông mở sáu cửa tâm linh Vũ Trụ,
Nương huệ quang học đủ sáu tâm thông,
Trên thông thiên học đạo lớn một dòng,
Dưới hạ giới lầu thông kinh pháp đốn.

Vào trong nhân sự giác ngộ đời khai định,
Ra ngoài thâm cảm ứng khí Tiên Thiên,
Vào trong an nội tướng tạo phúc điền,
Khi nhập định biết triều nguyên lục giáp.

Vàng cao giá phụ nữ càng minh đạt,
Biết chính ta và thông suốt Vô Vi,
Đạo ở trong người phụ nữ vậy thì,
Tu là giải tu lâu thành ra thoát.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Vàng Hai Mươi.

Lục thông mở mới tường thông Pháp Bảo,
Mới nhập môn Phật học của đạo gia,
Mới khai thông nguồn trí tuệ trong nhà,
Mới ngộ tánh Pháp Hoa Như Lai Phật.

Mới biết giả và đau là Trời Phật,
Mới thông Kinh Vô Tự của Như Lai,
Mới an nhiên đi vào các đề tài,
Mới thuần phục Như Lai Phật hoá độ.
Mới liễu thân giác ngộ cảnh huyền vi,
Mới xuất thế học thi Như Lai Học.

Thấy đề học sự thấy được thông suốt,
Biết đề học sự biết được thông suốt,
Nghe đề học sự nghe được thông suốt,
Hiểu đề học sự hiểu được thông suốt.
Tri đề học sự tri được thông suốt,
Thông minh đề học sự thông minh được
thông suốt,

“Đó gọi là lục tâm thông suốt.”

***

Dưỡng Đạo

Thấy đề học biết xa nên huyền ẩn,
Thấy đề thông thông chẳng vội bàn,
Cái thấy ta như thấy biết được mỏ vàng,
Không hình hoạ tâm an không khai khẩu.

Mừng an định thấy xa đem cất giấu,
Không lộ hình không bàn trong sự thấy tâm
linh,

Trong huyền cơ không lậu vô hình,
Thì thiên nhãn tinh tinh soi nhật nguyệt.

Bằng khai khẩu lộ thiên bàn thấy biết,
Tâm nhãn thông bị phạt kỳ ba,
Trên thiên cơ che mắt huyền vi,
Không cho mở những gì ta thấy biết.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Thiên nhĩ thông biết nghe siêu việt,
Hiểu thiên cơ nghe được diệu âm thanh,
Giữ tâm thông để đó để di hành,
Không bàn việc biết nghe trong vô tướng.

***

Phụ tùy phu xướng
Bất lộ thấy nghe.

Cẩn thận ngôn thiên lý biết e dè,
Không nói thẳng thấy nghe trong đại định,
Nếu bất cẩn lộ thiên cơ thần lý,
Việc thấy nghe Trời đóng huệ tức thì.

Học vô ngôn linh thức nó tự tri,
Bằng bất kính lục thông vẫn đoạ,
Tâm thông xa tự nhiên học khác lạ,
Trí thông xa tự học biết linh thông,
Nhớ lời ta khi phát đạo trong lòng,
Là yên ản như thường nhân chi đạo.

Nhân phát Đức -> Đức phát Địa -> Địa phát
Thiên -> Thiên phát Đạo -> Đạo phát đến để Tự
Nhiên.

“Đắc lục thông tức đạo lớn được phát Thiên,
Đạo tùy phải biết phát đạo ẩn riêng trong đời
sống.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Vàng Đến Tuổi Hai Mươi Hai.

Ai hỏi thấy ta dường như không thấy,

Bảo ta nghe ta bỏ đấy không nghe,

Học vô vi Kinh Vô Tự biết e dè,

Cẩn ngôn lẫm còn mang theo thận ý.

Lỡ lời phạm ta mất nguồn chơn lý,

Vậy đạo đời ta biết quý đâu hơn,

Giả người ngu an tâm pháp chánh phương,

Vô tướng pháp vong nhơn để đắc quả.

Đạo cao quý khó khăn ta mới đạt,

Đâu đem ra bán rẻ giữa chợ đời,

Người bất nhân ta cũng thật không lời,

Tùy duyên hoá tùy thời khai biến dịch.

Bảo ta minh triết ta phạm tục bất minh,
Giả bên ngoài như kẻ phạm để an luyện tâm
linh,
Linh với đạo siêu văn minh hiển lộ.

Ta Bà khổ Ta Bà tự độ,
Thân bất tu cứu khổ ai đây.

Rồng chờ mưa thuận khí thẳng mây,
Ta chờ quả chín rồi tay mới hái.

***

Vàng Hai Mươi Bốn

Thông Phật lý truy thông ra các lý,
Cõi huyền vi truy nội lý quy gia,
Thiên thượng thông lấy thiên thể làm nhà,
Thâu chất sám thông ra ngoài Vô Cực.

Trong Tiên Thiên lấy thủy tâm làm luật,
Ngoài Tiên Thiên Vô Cực lửa Hư Không,
Thật trùng quang tam mục cháy bùng bùng,
Vàng vào lửa vàng vào nung thành kim bảo.

***

Vô Cực không cửa
Có lửa cản ngăn.

Lấy Kim Tiên để luyện Phật thân,
Vào trong lửa cái thân cháy sạch,
Hiện Phật thân kim quang sắc bạch,
Lửa thiêu thân đốt sạch bụi Tam Thừa,
Khử trần thân đốt sạch cái bụi dơ,
Quờn thai cốt Phật nhân chào Phật Tổ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Luyện thân trong biển lửa,
Tắm rửa Linh Quang.

Mỗi tầng Trời lửa phát sáng choang,
Bằng thiếu dũng không qua bờ Vô Cực.

Nhìn ngũ phương lửa nung sôi ùng ục,
Đi hay không do linh thức tài bồi,
Ta bước vào hoả cháy sôi,

Thân phát hoả thân mình tiêu diệt hết.

Từ trong lửa hiển ra mình ba thước,
Nhẹ nhàng qua lửa lại thiêu thân,
Cháy bảy lần trong chín quang thân,
Vào hiệp khối Linh Quang Đại Thể.
Bạch Ngọc Kinh vô thượng hiện ra,
Trên Toà Sen Chư Phật đón vui hoà,
Nhìn Thiên Quốc nguy nga và tráng lệ,
Sức linh quang phát ra vô kể,
Lực khinh thanh pháp lực toàn năng,
Chín vị Thiên Tôn hỗ trợ ngôi thần,
Mới đủ lực hộ tâm thân nhập lý.

Đạo về nguồn vẹn thuỷ toàn chung,
Vàng được toàn nhờ pháp hoả đúc nung,
Thành kim pháp Huyền Khung châu Thượng
Đế.

Trời Tạo Hoá khai sinh muôn hình thể,
Do huyền năng vô thượng tạo thành,
Đại thể đồng phát đức tương sanh,
Được lộ nguồn lành chơn lý.

Vàng đến cực phát ra thân chơn thiện mỹ,
Chơn thật tròn thiên lý lộ thiên,
Thiện là tâm phát pháp bi thiên,
Sanh độ chúng đài liên kết quả.

Mỹ lạ thanh bình phong trong thiên hạ,
Mỹ cảm nào cũng đạt đến cao siêu,
Chứa đại tình ân độ một biển yêu,
Cho kim phát thành vàng hai bốn.

***

Vào trong hỗn độn,
Khí lộn vô tâm.

An nội tâm như vô trần nhập định,
Định cho lòng ngâm vịnh thế không,
Trong bầu Trời bao phủ khí Hồng Mông,
Tình và lý suốt thông trong vô tướng.

***

Tao nhân hướng thượng
Tột ngộ lộ hình.

Cõi Hư Không Diệu Hữu biết bao tình,

Như biển lớn hồi sinh trong phép lạ,
Lực cực nhẹ thành hào quang vô thượng,
Nhìn thiên không Phật nhãn hiển ra,
Đạo là đây nguồn đạo thật ái hà,
Nơi nguồn cội của Thiên Tôn Chư Phật.

***

Ba ngàn pháp giới Diệu Hữu hiển ra,
Nhìn Diệu Quang bảy hai tướng diệu hoà,
Cửa Vô Cực Như Lai Tổ Phật,
Chiếu hào quang thân pháp vô thường,
Mối Âm Ba soi tỏ Huyền Khung,
Thần kinh nhỏ nở tung rồi lập lại.

Ngài cười trong quảng đại,
Nghe tiếng cười như nổ cả đôi tai,
Mỗi phát ngôn theo âm điệu chỉ bày,
Tường thông lý minh thông trong đại ngộ.

***

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Luyện Cái Tâm Để Đắc Linh Tâm.

Tim là vật hữu hình nên chứa thất tình lục dục, khối ân tình phụ nữ khổ trầm luân, trong Thái Cực âm kim lạnh trong phiền não. Có mấy người phụ nữ thông kim đạo hoá thân.

Tâm là lý vô hình càng suy xét càng minh,
Trải qua khổ tâm linh muốn tịnh hơn động.

Khi đắc ngộ thần thông thần lại biết truy tâm lý Hư Vô,

Không trói buộc để tâm linh cởi mở,
Ngồi nhìn ra nhân quả của kiếp xưa,
Không muốn tầm vào trong bão dục tình mưa,

Cho tâm tịnh để không thông tình và lý.

Tim và tâm hai nguyên trong một thể,
Hể tâm thông tâm phát lý linh thanh,
Luyện tâm tràn vào các thể tâm Tiên,
Như nhật nguyệt sáng chung bầu Trời đất.

Tâm biết mở phát thông tâm nhãn,

Ngồi tự nhiên xem các lý vô hình,
Trong bầu Trời thiên định thiên địa khai
sinh,

Soi đến tận tâm linh thần hội.

Đưa tâm đi vào cội nguồn xưa,

Tâm phát ra chơn lý Đại Thừa,

Vừa thấy biết vừa hành tâm trong vô ngã.

***

Thiên tâm tỏ ngộ,

Thiên số lộ bày.

Luyện cái tâm soi tới các cung mây,

Tâm ra được đại tâm trong Trời đất,

Cũng là tâm chứa linh thiên hay vật,

Tự mình soi rồi quyết diệt tâm phàm.

Mở cửa Trời tâm phát mỗi nấc thang,

Tình như biển tâm an soi hình sắc.

Đến tâm nhĩ thông mở ra nghe Trời cao dạy
Phật,

Mỗi âm vang chánh niệm phát thiên ngôn,

Nghe bằng tâm cảm ứng khắp Càn Khôn,

Nghe để học Đại Hồn khai thị giác.

Mở cái nghe tâm tri ra để biết,
Biết vô vi Di Lạc phổ âm ba,
Nghe để ngộ tìm câu văn siêu độ,
Nghe để tìm về chỗ đại căn duyên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nghe để tâm đại định học chơn truyền,
Nghe để phát tâm Thiên trong Vũ Trụ,
Nghe để ngộ đại ngươn kỳ thay đổi,
Nghe để thông pháp hội của Như Lai.
Nghe để vào trong Vương Đạo Kim Lai,
Nghe để biết sự an bài trong cơ hạ mạt,
Nghe để tường thông tứ hải Nam văn,
Cũng nhờ nghe mà tỏ ngộ ra lần,
Diệu Âm Phật dạy canh tân Vũ Trụ.

Nghe được đầy đủ làm chủ cơ duyên,
Tâm nhĩ thông ngồi tịnh tâm thiên,
Nghe tỏ được Phật tiên thần thánh đến,

Sự nghe học học hoài vô bờ bến,
Càng nghe cao học được lại càng an,
Có phải trong Máy Hạo cỡi Niết Bàn,
Tâm nhĩ phát nội an nguồn Kinh Bảo.

***

Lời ra là đạo,
Tâm ấy tròn đầy.

Mỗi phương châm nghe biết vệt cung mây,
Đạo và lý nghe đủ đầy nên an dạ,
Nghe đến tột mới biết sự nghe là phép lạ,
Càng nghe thanh càng yên việc tục phạm.
Nghe để vào trong kim định chỉ nam,
Lòng vô tướng đạo vô tranh đạt định.

***

Hồ thơ ngâm vịnh,
Kinh điển ngâm nga.

Đóng cửa đời mới nghe thấy đạo Đại La,
Càng giác ngộ càng thấy ta còn ngu muội.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Tình đời ai gởi bỏ đó an nghe,
Rửa tai phàm cho sạch mùi me,
Sự trầm thặng trong biển hận vô tình,
Trói nhơn tâm chôn giấu đạo sắc thình,
Mang hình tướng giáo khuyên thành vô bổ.

***

Mỗi trần khổ mỗi trần bất ngộ,
Thuyết Phật ngôn hay kinh tế tụ vắn.

Người xuất gia còn chưa ngộ bản năng,
Sao nghe được thiên căn diệu pháp,
Từ đó bỏ nhờ thấy nghe không muốn tiếp,
Đạo chấp căn đời triệt hại nhau,
Một chữ nhân chưa ngộ ở tâm bào,
Lo hành lễ lễ nào cũng là giả.

Thiên nhĩ thông nghe qua là phát xạ,
Nghe được thông tâm chơn lý phổ hình,
Phân biệt ra trong các pháp thần kinh,
Hiểu đạt lý vô hình hay duy vật.

Biết tận tường nguồn lý của pháp nghe,
N như người ăn đường lấy đường đó nấu chè,
Nghe được đạo nên cái nghe luyện đắc.

Còn tri cứu sự nghe trong duy vật,
Nghe bước chân rõ căn pháp của người,
Bậc thông minh hay xảo trá biếng lười,
Căn cao thấp tỏ ra từ tướng pháp.

Nghe thảo mộc phát tâm linh truyền đạt,
Hay thổ kim sắc đá chuyển âm thanh,
Nghe lòng người chơn ngụy hoặc đả khuynh,
Nghe tỏ biết vô hình hay cực hữu.

Nghe thông đạt tâm nhĩ thông hoàn vũ,
Mỗi thời nghe xét biết ra nghiêm ra,
Nghe thiên thần hay âm quỷ thần ma,
Đều biết rõ để nhĩ thông định vị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Tâm thính trong ý,
An vị tỏ thông.

Định tâm bình nghe Tây Phương Phật hội,
Lời diệu âm Phật dạy phát bao trùm,
Nghe để thông cảm ứng lý Huyền Khung,
Lời diệu dụng ngộ tốt cùng trong nghe biết.
Tâm nhĩ thông an nhiên trong thanh lần
trước,
Luyện thấy nghe trong hữu và vô.

***

Thành đồ chi bản
Hỗn độn sơ khai.

Tiên hậu hay tri cứu để minh tài,
Nên nghe thấy trong tai bay họa gởi.

Tiên Thiên nghe để phát tâm trở lại,
Tận đầu nguồn thanh định sự thấy nghe.

***

Vào trần nghe một bỏ một,
Nghe mười bỏ mười.

Bỏ được tâm an,
Diệt được tâm định.

Nghe người sân hút luồng khí bất chính.
Nghe người hiềm khích hút luồng khí thị phi.
Nghe người tranh đoạt hút luồng khí vô tư
nghì.

Nghe người ái hà hút luồng khí âm dục
tướng.

Nghe người thương cảm hút luồng khí trầm
xuống biển.

Nghe người quá tính toán hút luồng khí âm
ma.

***

Đạo Của Khí Lực

Tương sanh phát xung tương khích,
Tương diệu phát sanh tương hoà,
Tương tranh phá khí tương bào,
Tương phiền phát khí tương não,
Tương tế phá khí tương ân,
Tương yêu phát khí tương vĩ,
Tương hoà phát khí tương thông,

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Khí Vận Đảo Nghịch Cảm Nhận

Gặp người hung hút khí sân giận,
Gặp người bạo hút khí độc ác,
Gặp người ác hút khí bất nhân,
Gặp người dục hút khí tà dục,
Gặp người xảo hút khí âm hiểm,
Gặp người bất nhân hút khí âm ma.

“Tại sao những nhà đạo cao lên núi ra đảo xa, để luyện cho khí được an hoà trở về nhất khí.”

Sông thanh không cần phải lọc,
Tâm thanh dứt mộng trần hoàn.

Người vô minh đâu biết mình phát khí bất an, bậc đạt đạo nhìn sâu càng phải tỉnh. Còn

thượng đạo còn đi tranh trong tà chánh, chính bản năng của họ chưa tới chỗ vô cùng.

Đạo Hu Vô nhất khí rất ung dung,
Ta cao thượng thủy chung cùng Trời Đất.

Vô tranh để khí thanh một khí,
Vô danh để khí định tương sanh.

Tài như Tần Thủy Hoàng dựng lên một đại thành an định quốc, hay chôn xác người vô kể “định đời nay đời kế sẽ về đâu.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ta thật tu không bàn việc công hầu,
Tranh để đạt hay bình tâm để thiện.

Lòng đời có biến, tự thiện giải nguy,
Tâm đời khuynh đảo, tốt ác để an.

Lòng người băng hoại Thượng Đế đòi cơ. Vậy luyện cho tâm tịnh khí hoà mới thông thiên nhĩ, người phụ nữ khí âm hút vào, nên lưu trữ con tim.

Khi luyện đạo phải biết đưa lên để hoá khí, đưa dục tim để dục tiến thiên tâm, đưa tình ái lên cao tha ái, đưa tình yêu lên cao để tiếp biến yêu.

***

Khí Hoà

Hoà mình vào biển yêu dẫn thân phục vụ, hoà mình vào biển ái để biết hiến dâng, học nguồn lý thượng nhân tha cho lòng oan nghiệt, thiết độ những thứ tình hoá ái nhân sinh.

Có được bình tự tâm yên phát định,
Tâm khí bình lòng thanh thản trần duyên.
Có khí hoá xích long luồng khí nhẹ thăng
thiên,
Tình yêu lớn biết hy sinh và luyện đạo.

Khí đời khảo đảo, tịnh khí hoá an,
Khí tục buộc ràng lòng an khí giải,
Khí âm buộc lại, thuần khí nở hoa,

Khí đạt trung hoà, tâm thanh biến hoá.

Tai thông nghe các việc,
Khí tịnh giải muôn tình.

Luyện tâm thông nhờ khí đắc bình,
An mệnh đạo khí sanh thiên lý.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thân chủ về khí,
Tâm chủ về thần.

Luyện tâm thông khí hoá nội quyền,
Bình tịnh khí đất Tiên kết Phật.

Khí là chủ của nhân thân,
Khí là pháp của tâm linh,
Khí là Mẹ của Kim Thân,
Khí là tình thương của Phật Mẫu.

***

A. Luyện Tha Tâm Thông

Độ tha để liễu ngộ,
Vị tha để hiểu ngộ.

Tâm thông đạo vị tha được cải tử hồi sinh,
Nhờ tha độ tâm linh một ngày mỗi mãi,
Tha cho đời bậc Thế Tôn lập hạnh,
Đạo cao sâu không tranh tướng để vị tha.

Muôn oán duyên tha độ dung hoà,
Tình oan trái tha nhân để diệt hoạ.

Tha được một rồi vị tha cho tất cả,
Tha tốt cùng cho thiên hạ trường sanh,
Lòng chí nhân tha những việc bất lành,
Tâm chí thượng tha luôn cho hàng ma quỷ,
Người tỉnh lòng học theo đức vị tha.

***

Tha được tâm an,
Tha độ lòng tịnh.

Tranh để được biến người tranh thành nhỏ
bé,

Tha vô tranh nhân đạo ở trên mình,
Thắng hay thua tha để an đời,
Tha để độ tâm linh người bất tử.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tha tâm thông lâu thông trăm nguồn cội
Năm giống dân vốn một tổ sinh ra,
Lúc thiên sanh sống chung Dải Ngân Hà,
Tình một Mẹ chia qua bầu thanh điền.

Lý một Cha Thượng Đế ở Trời cao,
Gặp âm dương ngũ giới kết tâm bào,
Vì phạm luật đầu thai làm nhân loại,
Nay ta thông cảnh xưa là nguồn cội,
Huyết mạch đồng thiên nội ở bên trong,
Nhìn muội huynh còn mê muội cõi trần,
Thay Cha Mẹ lòng vị tha cho cả.

***

Tha người đắc thiện,
Tranh biện tâm ma.

Bước từ quang là linh cảm đại tha,
Tâm từ ái trái ngang tha để đắc,
Ta ngôn luận bàn ra không buộc thắt,
Tha cố nhân không để gặt ruộng xưa.

Tha tự tâm biết phạm lỗi để chữa,
Tha cho cả mây mưa vô tích sự,
Tha kẻ thiện vô minh tha ác ma quỷ sứ,
Tha người nghe thấu ngã quy y,
Tha chánh tà tu với đạo tùy,
Tha đèn tốt ta thi đại định.

***

Tha tâm ngâm vịnh,
Biển lớn hồ Trời.

Nhất tâm thông tha độ cõi người,
Đạo nhập thế vị tha xuất thế,
Đạt tiêu tha tức hành tiêu lễ,
Được đại tha tế thế an bang,
Tha chúng sanh mở cửa Thiên Đàng,

Tha trẻ đại định an thiên hạ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Sức ta như tòng bá,
Không trách lỗi gió sương.

Phải cũng tha việc trái ở trong rương,
Ta trái quấy việc phải còn trong đáy,
Dương tương kích phát ra mình mới thấy,
Âm thu vào che đậy hỏi ai trông,
Việc tảo nhân lập quả giữa đại đồng,
Ta tha để diệt duyên trong sanh quả,
Tha tâm thông vị tha cho tất cả,
Gốc vị tha chứa đựng đại từ bi.

Tha phát tâm vô tướng bất tư nghì,
Tha phát đức đại bi trong Tam Giới,
Tha nhân loại tâm linh hội tụ tới,
Cảnh tốt lành chơn ái biết vị tha.

***

Hành đạo không lòng. Vì đạo không vì tư lợi.

Ích quốc lợi dân để lập công quả chí thượng,
Vì tư lòng cho thiên hạ thái bình phong,
Vì bảo quốc an dân, không vì tư công tranh đấu.

Vật kính ta vì đạo,
Đạo khai văn minh định.

Hữu nghĩa thượng hành,
Hàng phục tâm chấp pháp tự thông.
Việc nghĩa đại đồng vì nghĩa xả thân phò trợ,
việc đạo đại đồng phò tá lập mệnh thiên, gặp đại trí ta hưng ban quốc đạo, gặp đại nhân ta hiệp vững thành đồng, mỗi nhân thức để thông phá tan lòng vị kỷ, thiết lộ khai đường vì công chánh cho chung.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Y thuật bất túc,
Cảm thuật bất nang.

Ở vị trí thường ta thanh thản sống làm dân,
bằng được đạo làm quan phò bá không từ chối,
an trong cảnh không tranh không làm cho rối,
biết đạo rồi minh chánh để tương quan.

Vào đêm tối ánh đèn nhỏ cũng thấy quý,
Vào thường nhật bình đẳng chỗ cao sang.
Lên cao không đòi nhân xuống thấp không
cầu vị, thật là người tâm không vị kỷ ở trần gian.

***

Sống Thượng Đức

Nhập thế tùy thời biến dịch,
An trong thiên thời thượng hạ cao sang.

***

Vô tranh trong tư ngã,
Bảo quốc lập an hoà.

Thần túc thông là cảm hậu minh xa,
Không vướng bận mới túc thông minh suốt,
Thật sống không để nhân nghĩa ràng buộc,
Thật biết không phân biệt chánh hay tà.

Thiện cũng độ người ác càng tha độ,
Mỗi sự độ để người đến lòng không.

***

Chơn huệ không chấp tướng,
Đạt đạo không chấp giáo.

Tre trúc trống lòng không chìm trong giông
tổ, đạo đức trống lòng không chìm giữa thị phi.

Hữu thị phi thị,
Hữu nhân phi nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Trăng trên chiếu xuống cho cả trong vô ngại,
thượng nhân ban xuống cho cả không chấp nhân.

***

Lòng trống minh thông,
Tâm trống đại đồng.

Trống ở trên cầu học minh thị không chấp lý, trống ở giữa hoà ái để mở cửa trung dung, trống ở hạ tha thương trong hành độ, mỗi sự tha ngộ cầu có sự giác ngộ, mỗi thời hướng độ cầu có luật tùy duyên.

Không cầu người đến để cái đi không vương bận, không cầu người theo để cái lìa khỏi đụng chạm, việc hữu tình vô hữu để tùy duyên.

Không ngăn đường dài để bước đi vững đạt, không thối chí thiên để nhập định tự nhiên, mỗi mục thước làm xong vô tư không cầu công thưởng.

Minh thị ở bậc thượng,
Lễ kính để nhúng nhường.

Hành đạo vì tình thương không cầu ở tri ngộ,
lập chí lớn là đường không ngăn cản vắn vương.

Sống tận trung để minh trung thị giải,
Thần tức thông là hành trống dạ trong tâm.

Thượng Thiên hành đạo không tính công với Thượng Đế, hậu thổ tha độ không cầu tiền xuất nhập trợ duyên.

Thông một lý tức suốt thông muôn vạn lý, ngắn cũng là đường dài biết tri túc tầm phương.

Không ngắn đường dài việc trường kỳ không ngã đổ, không thoái trí tuệ vậy chúng tự nhiên sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Hữu sự đắc nhân,

Vô sự đắc thanh.

Đừng sợ đạo mình không ai dụng, chỉ sợ không đủ cho thiên hạ dùng.

Mưa ở thiên nhiên không sợ không ai chứa, hồ to biển lớn sông suối chứa tràn đầy,

Con ngựa chạy hay mới thành con tuần mã, bậc đạt đạo ở thời này ngấm lại có mấy ai.

Của báu chôn sâu người ta chia nhau đào kiếm, vật gì sang hiếm nó vô giá tự nhiên.

Không chịu ở tục Trời dụng ở cõi thiên, lý đạo tự nhiên nên không thiên vô vị. “Phụ nữ thượng thông thần cao quý biết là bao.”

Luyện thành châu báu nên không thể có tiền mua được, luyện thành cao quý thiên hạ tự mình thị.

Bậc trí không chấp trí mới cao thanh, bậc nhân không chấp nhân mới rộng đức.

***

Trường kỳ thi mã lực,
Tri túc đắc nhân tâm.

Không ra công nhọc tu hành không thông thiên đạt địa, không minh giải pháp môn lý sự khó đi về, không quyết giải lòng mê sao đạt tâm đại ngộ, không trống tâm phàm chơn huệ ở đâu sanh.

Bậc có đại căn không nên làm banh cho hai đội đá, vạn lý do ta đi tường thành do ta phá mới thông được thần phi ngã thoát vọng tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Bản ngã không đánh đổ ai phát cho ta chơn
ngã, lòng không chí thành thiên lý ai phát cho ta.
Có diệt tâm ma mới đại ngộ ra chơn giải, không
nhập thế để học nhân quả thoát đâu ra.

Đời là bãi trường thi không thi ai chấm đậu,
đạo không phải Trời giấu, tại nhân không chịu
thường tri. Phụ nữ biết rộng suy tự mình lo xét
nét, luyện đạo đến không lòng mới thành đạo
bên trong.

***

B. Luyện Túc Mạng Thông

Mạng ta có nhưng phải để cho nó cỗi không,
cái không có ta mới diệt trừ lòng phàm ngã,
đừng bao gì nghĩ có ta thiên hạ mới thành, bằng
không ta thiên hạ gặp trắc trở, suy như vậy làm
trong cái có, khó đắc đạo không.

Giận mà nghĩ không ta cái giận tự giải, tranh
mà nghĩa không ta cái tranh lại thái hoà, tình mà

nghĩa không ta cái tình trong đại ngộ. Có phải
nghĩ không mình là hành độ tự nhiên.

***

Ngã tướng thị hữu,
Vô tướng toàn chơn.

Đến với cái ta vô tướng không phát đại
tướng, đến với cái ta vô ngã không diệt đại ngã.

***

Hữu đặc trí thượng nhân cộng tri,
Bất đặc trí hạ độ tha nhân.

Ta không tranh quả vị để tỏ thông tình lý, ta
không giành công đức của tha nhân, ta lui vì cơ
duyên chưa phải lúc, ta ở trong phương vị nào
bộc bạch để độ tha.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tỉnh người thượng vị đạo chi dân an bang
kinh lộ, cao quý người chí nhân để an quốc định

dân. Thiên hạ định số rồi không đòi công trong thiên hạ.

Thế thiên hành đạo phục lộc tùy Trời,
Thuận thiên lý lập đức ở thiên thời,
An hạ địa lòng chơn nhơn biết thoái,
Công thành thân thoái ấy là đạo không ta.

***

Thượng thông đại hoà,
Hạ thông vô tướng.

“Thiên hạ tướng làm đạo vô tướng là vô sắc tướng, đâu hiểu rằng đạo không ta.”

Muốn túc mạng thông không ta là đại ngã, ta chỉ là một Tinh Tú trong Dải Ngân Hà, phải lập không ta để cho Tinh Tú khác được sáng. Nhập thế như không tình để tâm định thần linh.

Cái ta vay mượn tất cả trong Vũ Trụ để có ta, khi đạo hồi nguyên phải lập không ta để phản bản.

Cái ta chết rồi sanh đại thể của chính ta, giết cái ta phàm ngã để ta phi phi ngã, diệt cái ta hữu

vị để cái ta trường sanh thiên lý, nhất thể đại đồng ta có tợ dường không.

Quên hẳn cái ta để thị hiện vô vi vô hình tướng, thanh thân khối tình trong thiên thể tự nhiên, ta có như không để tâm vào không động.

***

Tịnh ý tâm thiên cho nghiệp vong tiêu đi.

Đời là bãi trường thi trực thanh đều thất bại, tôn giáo là trường thành ngăn cản trí đạo không ta; “không vào khuôn thiên hạ không đúc ta thành bánh, không vào nhân quả tức biết giải không ta.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Tri túc - thường túc - thông mệnh túc.

Sống tự do tâm linh ta được thổi mái,
Hữu duyên hành đại vô nhiệm tự nhiên.

Thần vô tư thâu ngộ giác định thiên,

Tâm vô chướng bão giông vô tích sự.

***

Việc lành không tồn trữ,
Khả ác bất mang theo.

Hễ động tâm sanh ra một việc nghèo,
Nghèo tâm thiện ác đeo theo từ đó.

***

Việc đời không dòm ngó,
Ngã đạo bất lưỡng hai.

Đạo không ta như cô gái mới mang thai,
Vì dưỡng đạo nên không nhận ai trao gánh
nặng,

Vì ai thai không phải thua hay thắng,
Bỏ bỏ cho tròn yên đạo lớn không ta.

Gặp khách cực đoan ta không cưu mang
không thù oán, gặp khách cực tham ta không
tham ta không thao tác. Đạo ngã là đường chánh
giác thượng đạt không ta.

Bàn có luận không đi trong vòng thương tranh bại vị, xử thế theo tình bại lý, theo lý bại luật nhân.

Có những cái khó hãy để thiên thời không ta tự nó giải, mới thật người biết quản đại qua một giấc chiêm bao.

Thiên cơ có bàn cao, địa kinh có thông suốt. Nhờ thần linh một lần, không lẽ nhờ hết kiếp hay sao?

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Cái giàu Cha Mẹ bạn hữu đem cho, được vậy người giàu quá yếu quá nhược, tự mình phát minh được phát đạt giàu sang.

Tài ba ngang hàng tự vui mừng sung sướng, thành công nho nhỏ hay lớn cũng đạt công danh; mừng cho ta khổ nhọc đạt thành, cái thành mang một ý nghĩa.

Học đạo đạt không ta rồi mới thật thấy cao sang, cao ở thượng nhân sang trong Trời minh

thiện, khiêm cung vì lễ, không phải hạ thấp cúi đầu.

Đạo lớn không ta để con mình tiến thân lập hạnh, đạo lớn không mầu từ cho con gái làm Mẹ tu nhân.

Đời người qua mau không ngăn đường tiến thân của người khác, Vũ Trụ rộng đem dài Tinh Tú hiển tự nhiên.

Ta không ở bên ngoài bậc đạo đức trọng ta trong linh giác. Nhờ không ta người kế tiếp đạt được tiềm năng.

Đạo lớn là sự cân bằng không ta và không tướng, nên đệ tử trưởng thành không vương bận đường tu.

***

Danh Hữu Thường Vô Tranh,
Tình Đại Thương Vô Ảnh.

Bất ngã nhân cũng phải hành bất khả phi nhân, hữu đạo lập luật hữu sanh thì hữu diệt. Đạo không ta tốt cùng hộ nhập minh triết Huyền Khung.

Đại định Niết Bàn Chư Phật không muốn đề tên và tuổi, cái vị khổ tu một thời nay hành đạo không ta.

Mỗi người có một tiềm năng không ta họ tự phát, họ phát đến vô cùng tức họ đạt trong cái không ta.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Phật lớn không ta mới yêu trong cõi yêu đại định, đạo lớn không hình mới chơn chánh được đạo Tam Thiên.

Không ta có muôn ngàn cái lợi để tự an, không tướng có muôn ngàn cái hiệp để đại ngộ.

***

Sống Ở Thác Về Chu Toàn Được Mở Mang.

Không che tâm người cầu đạo lớn, không giáo sai hạng cuồng đồ, không phụ nhân khi thành đại đức, không cầu tha khi tâm huệ khai hoang.

Đạo là đường trí tuệ cho người đạt đạo không ta, đạo là hào quang lớn cho đại nhân tu luyện, đạo là con đường thanh quang điển. Hành đến tột cùng đạo lớn vô ngôn.

Phụ nữ đạt đại không dứt bỏ tánh tử tử, cái tâm lớn đã về cầm việc nhỏ làm chi!

Biết ta ở một phương vị thì không ta trong một vị trí, nhất đạo nhì đời chỉ cần an vị một ngôi.

Đạt lời lớn bỏ lời nói thời xa xưa thơ ấu, tâm đắc thành bỏ vị trí lúc hạ nhân.

Thành một phương vị phải thôi đi một phương vị nhỏ, để đạo thượng hành không cản đạo của chí nhân.

Thượng phẩm phu nhân không lẽ đi làm việc giữ trẻ, đứng một phương vị tròn đầy tròn đến cả hạ nhân.

Khi nghèo phải đem thân ra công và tự lực, đã đạt giàu rồi ra sức mướn hạ nhân,

Cái đạo không ta tu thân cũng như vậy, dạy trong sự giác ngộ thấy biết chớ không có tu thay.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Muốn ở nhà lớn người phải biết ra công xây dựng, muốn thành nhân tài phải học để lập thân.

Muốn có vốn lớn tự tu chính và tiết kiệm, tu chính tiết kiệm là mẫu ái của bậc thanh quan.

Đến tột cao sang thân từng trải bao lần cực khổ, muốn đạt Đạo Trời hằng đêm biết đốt tâm đăng.

Cái đức tảo nhân không khác gì người luyện đạo, thế đứng tương đồng chỉ khác hữu và vô.

***

Đạt Hữu Thượng Phong Trong Hữu,
Đạt Vô Trường Sanh Để Hư Vô.

Thánh và phàm khác nhau trong một ý niệm, đạo và đời chỉ khác nhau đại ngộ hay mê.

Người biết đạo muốn trả nợ xong thì trở lại, còn hàng mê thì hiếu lại muốn tái kiếp để được yêu.

Một ý niệm siêu đưa ta về ngôi chơn giác, ý niệm lệch lạc trói kiếp để trầm luân.

Thiên Phụ, Phật Mẫu dạy không tin làm thân phạm ngã, bị kiếp sống quay cuồng thị giặc ngã tâm.

Ta sanh con muốn con thành nhân chi dụng, Trời thương linh hồn sao không có đau tâm.

Tại ta không đi đường dài sao thân ngăn lại, tại ta không chịu về nên thế thái trầm luân.

Nước trên nguồn chưa tới biển chưa được dụng, bằng đến tràn đầy thảo mộc nhờ nước hiếu sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Luyện Chơn Như Thần Huệ Thông.

Chơn như thần huệ thông phát ra sự chơn thật, thấy cảnh là hình trong hình chứa muôn ngàn thể chất; luận theo duy vật ta thấy nó tiến hoá tự nhiên, dù biết luật thiên đê Trời hoá sanh đại địa. Bất khả luân bàn đê đạo lý minh thiên.

Danh không tranh trong quyền cao thế vị,

Đạo vô danh tức thị chơn truyền,
Không cầu danh không có thua hơn,
Bình đẳng tánh thật chơn trong lý.

Tuy giữa thế tự đời tu minh thị,
Không hỏi đời tâm lý được thuần chơn,
Không cầu xin và chẳng nghĩ ban ơn,
Lòng bình đẳng đạo chơn tự hiệp.

Bất khả bàn khi huệ thông minh triết,
Không luận theo lý thuyết của đạo gia,
Lục thông khai thấu thị cả Thiên Hà,
Ta hiệp Đạo Đại La ta không tướng.

***

Thấy đễ thấy không tri nguồn thấy,
Việc đúng sai bỏ đấy không nghe,
Người đi thuyền hay muốn đi bè,
Tuỳ duyên hoá thấy nghe tự tại.

Dù thấy được thay điền đổi hải,
Việc thiên cơ tuỳ số của Trời,
Không tranh cơ nên vô tướng không lời,
Muốn lộ ánh thế thời nhân quả.

Dù hiểu tột Trời cao trong tất dạ,
Đạt huệ rồi để thấy biết về không,
Khử lúc tâm an tịnh nổi lòng,
Khai tâm đức ở trong sáu huệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Mộng trần giữa thế không trói vào chân,
Muốn lên cao đạp được ngũ vân,
Không ràng buộc Kim Thân thanh tịnh.

Sức học Phật lục tâm minh định.
Định mỗi cơ học rõ mỗi huyền,
Tâm sơn tinh thủy tú sóng yên,
Cho chơn thật thiên niên về giác.

Giác mình trong mọi cái thấy biết,
Để cho ta thấu triệt đạo chơn,
Như đốt trầm mùi xạ tự hương,
Tâm huệ phát tự nhiên không cản trở.

Thật chơn huệ tự trong khai mở.
Ta là ông thợ xây cất tâm linh,
Ta là chơn linh tự linh tự thị,
Ta là nhất tinh Đại La Đại Giác,
Ta là uyên bác kinh pháp truyền ra,
Ta là chủ ta điều hành lục tướng.

Bớt ngôn luận để huệ tâm huyền hoá,
Tịnh khẩu ngôn cho huệ đạt tròn đầy,
Thanh tịnh thân khai mở các cung mây,
Nhờ tịnh khẩu mà đầy chơn linh khí,

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thấy không nó để mật cơ huyền bí,
Không lộ lối tức thị Tâm Kinh,
Vào bên trong tu sửa bản thể vô hình,
Bình lặng tánh lòng minh ngôi chánh giác.

Tịnh thể sự như là không biết tới,

Đề cho căn và huệ hiệp nhau thành,
Dù minh xa trong các cõi huyền thanh,
Ai mệnh đạo không tự sanh tôn giả.

Xung rồi xẹp mặc đời tranh vương bá,
Ta có rồi cảnh lạ với Đào Nguyên,
Lo vào trong khai thị mỗi chơn truyền,
Không bàn thảo thế quyền an đạo đức.

***

Một Lời Không Nứt,
Đức Chẳng Mẻ Ra.

Trói tâm đời đề chơn tâm hội tụ,
Đóng tâm đời đề học đủ huyền cơ,
Đóng cửa lòng cho lòng thật thi thơ,
Đóng tánh trần cho tánh linh thần huệ.

Chỗ chưa biết tâm Minh Sư chỉ rõ,
Đường chưa qua nhờ tỏ với Chơn Sư,
Đường mình đi người đã đi như,
Tâm mình đến người qua từ nhiều kiếp.

Hỏi đề biết không lộ ra ta thấy biết,

Giấu thật sâu thận ý cần ngôn,
Người thật tu không có đạo xưng tôn,
Bình đẳng giới trong Phật Tiên pháp hội.

Bình đẳng tánh cho huệ khai linh tới,
Đạt căn duyên thông tỏ mối huyền cơ.
Đạo là đường hãy để huệ tự nhiên,
Các huệ mở thông truyền kinh diệu pháp.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

***

Thiện Ngôn Huệ Giác,
Định Thị Giai Không.

Nhất niệm trần nhờ huệ rửa mới thông,
Vào mật thất để huyền công khai mở.

***

Kinh Nhập Định.

Vào nội thất để chơn tâm phát định,
Định nhiều năm nhiều tháng nhiều ngày,

Nhập định dài các chơn huệ mới khai,
Ngồi thanh tịnh chuyển khai tâm pháp giới.

***

Lòng Đồi Không Đê Tới,
Tâm Trống Huệ Đắc Thông.

Mở máy huyền học chơn lý thiên tông,
An định trí bỏ lòng trong thấy biết,
Một niệm không tha thiết chơn huệ mới linh
thông, như thiên nhiên an tĩnh ở đáy lòng.

***

Vô trần dục lục, thông hiển thánh.
Không cầu chơn giả, ngã hiển diệt liền.

Bình lòng mới thiện, linh thông tự tại.
Tâm vô quái ngại, mới thật tâm chơn.

Nghe trong tâm như phát nhạc trời đờn,
Thần Tiên hội tỏ chơn cùng lý,
Ấy đã đến hiệp cơ thiên huyền bí,
Thả tự nhiên theo sức hút vô hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lực cực thanh tu nã tróc thần linh,
Nhìn thấy huệ uy linh giao điền thức,
Tâm là lý tự nhiên vào Vô Cực,
Hiển tâm theo vào các đạo lực vô cùng.

Ngồi nhìn xem mỗi cực có trung dung,
Bình giải lý thủy chung trong nội đức,
Mỗi chân lông phát ra mỗi cực,
Như hà sa bay phủ khắp bầu Trời.
Hiệp khí thiên nó sáng tỏ các ngôi,
Bình tâm định không rời tâm thiên trụ.

Trời mỗi cõi mỗi nơi đều có chủ,
Ta vào trong cũng đủ như Trời,
Phát linh tâm Tiên Thiên Địa sáng ngời,
Cũng có đủ như Trời trong ta vậy.

***

Nhập định tỏ thông vô vi huyền bí,
Định tỏ tường chơn lý không hai,
Định lộ Thiên xuất hiện Linh Đài,

Định học đạo Như Lai trong Trời đất.

Định là đạo bất ngôn ngộ thật,
Định đạt thông lục huệ huyền đồng,
Sáu thần kinh khai trở viễn thông,
Thân có đủ Thần Binh Thiên Tướng.

Định để tìm hào quang trường dưỡng,
Vô Cực Quang phượng phát trên đầu,
Định đạt thông nhập nội cho sâu,
Tìm chánh định từng câu ẩn ngữ.

Viết ra từng chữ hiểu cõi vô tình,
Đắc lục thông nhập định kỳ hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.